

איסור השגת גבול ידוע – והננו אוסרים להדפיס
בלי רשותינו, הן במדינה זו והן במדינה אחרת,
שומ חלק מהספר, שעלה לנו ביגיעה רבה ועצומה,

הادرעת להציג הספר ולשלוח העורות
מכירה הראשית:

SHAIVET MUSER

956-43 st.
Brooklyn, New York 11219

(718) 437 - 0576

בארץ ישראל בירושלים 02 - 827-142

THE RIGHTS OF THE COPYRIGHT HOLDER WILL BE STRICTLY ENFORCED

כל זכויות ההדפסה של ספר זה, הן כולם והן מקצתו, במדינה זו או
במדינה אחרת, שמנו

נדפס בדפוס האחים גROSS
Printed in the U.S.A. by:
GROSS BROS. Printing Co.inc.
3125 Summit Avenue,
Union city N.J.07087
Tel. (201) 865-4606 * (212)594-7757

בעזהשיות

ספר

קב הישר

השלם

אַ לְעָבָעַנֵּס - וּוַיְכְטִיגּ סְפָר
פֿאָרוֹן נְפָשׁ גּוֹף אָוֹן נְשָׁמָה

◊
חלק ראשון
◊

וואס עס האט פֿאָרְפָּאַסְט דער הייליגער רב,
געלענטער מאָן, באָוָאָסְט אַין אַלְעַ חֲכָמוֹת
אוֹן סּוֹדוֹת הַתוֹּרָה, גַּעַלְעַצְיָגָר מֻכְחִיכָּה אוֹן
בָּעַל-מוֹפָת, גַּעַהוַיְבָעַנָּעָר צְדִיק, גַּעַטְלִיכָּר
מְקוּבָּל.

מוּהָרְרֵר צְבִי הַיְרָש קָאַיְדָנָאָוָר זְצֻוקְיָל
פּוֹן דער קָהִילָה פֿרָאַנְקְפּוֹרֶט דְמִינּוֹן

אַיְנָ אַיְדִישָׁר אַיְבָּרְזָעַצְוָנָג

אַיְבָּרְגָּעָאַרְבָּעַט לוּיט דִי הַיְנְטִיגָּע אַיְדִישָׁר שְׁפָרָאַך

יָוֹצָא לְאוֹר
שָׁנַת תְּשִׁסְ"א לְפִ"ק
פָּה בְּרוּקְלִין יִצְיָו

בעזהשיות

ספר
קב הישר
השלט

ספר נחמד לתועלת הנפש וגוף ונשמה
שהברו הרב המאור הגדול איש אלוקים קדוש ונורא,
חכם חרשים ונבון לחש, מוכיח נפלה ואיש מופת,
צדיק ונעלם, המקובל האלקי

מושר"ר צבי הירש קאיידנור זצוק"ל
מק"ק פראנקפורט דמיין

ספר קב הילשר השלם חלק ראשון

אַ לעבענס-וויכטיג ספר פֿאָרְן וּאוֹלוֹזִין פֿוֹן נֶפֶש אָוּן
נְשָׁמָה. אָוּן וּוֹעֵר עַס וּוֹעֵט לְעַרְנָעָן אַיִם שְׁטָעַנְדִּיג, וּוֹעֵט
זַיִן הָאָרֶץ זַיִן קְלָאָר וּוּדִי זַיִן צַוְעַדְתַּה הַבּוֹרָא.
דָּעַר סְפַר אֲנַהְאַלְטַה הַוּנְדָרְט אָוּן צְוּוֵי קָאַפְּיטְלָעַן.
דָּעַר אַיְנַהְאַלְטַה פֿוֹן אַיִם וּוֹעֵרט בְּרִיאַת אַרְוִיסְגַּעַבְּרָעַנְגַּט אָוּן
דָּעַר הַקְּדָמָה.

אַ העַרְלָעַכְעַ שְׁפַרָּאָךְ, רִיכְטִיג אַוְיסְגַּעַטְיִיטְשַׁט, אַוִיךְ דָּרֶךְ
אַ מְשֻׁלְּאַדְעָרָא אַמְלִיצָה.

**וּוֹעֵר סְיוּעַט לְיִינְעָן אַיִן אַיִם וּוֹעֵט קְוּמָעַן צַוְעַדְתַּה
שְׁמָחָה אָוּן הַעַכְעָרָע צְוּפְרִידְנְקִיְּיָה.**

חַבְרוֹן חַד זַיְרָא דָמָן חַבְרִיאַה הַיִהְה הַאַלְוָה הַתּוֹרָנוּ
מוֹהָרְרַ צְבִי הַיִרְשָׁ

בְּנַהֲרַב הַגָּאוֹן הַמְּפּוֹרְסָם בָּעֵל מַחְבָּר בְּרַכְתַּה הַזְּבָח וְסְפַר בְּרַכְתַּה
שְׁמוֹאָל וְסְפַר תְּפָאָרָת שְׁמוֹאָל וְסְפַר אִמּוֹנָת שְׁמוֹאָל
כְּבוֹד הַרְבָּה המְנוֹה מוֹהָרְרַ אַהֲרֹן שְׁמוֹאָל קָאַיְדָנוֹר זַיִל
וּוֹאָסָדְיַה לִיכְטַה פֿוֹן זַיִן תּוֹרָה לִיכְטַה הָאָט גַּעַשְׁיִינְט אַיִן דִי
הַיְלִיגָּע קְהִילָּות פְּרָאַנְקְפּוֹרֶט אָוּן קְרָאָקָא

גַּעַדרְוִיקָט אָוּן פְּרָאַנְקְפּוֹרֶט דָמִינוּן

לְסִדְרַה השְׁקִיפָה מַמְעוֹן קְדָשָׁן מִן הַשְׁמִים וּבָרַךְ אֶת עַמּוֹק יִשְׂרָאֵל
תְּסִ"ה לְפָ"ק

[נוסח דף השער של מהדורה שהדפיס רבינו המחבר ז"ע]

ספר

קב הימשר

זהו ספר נחמד לתועלת הנפש וגוף ונשמה, וכל ההוגה בו מימים ימייה, לעבוד בוראו לבו יהיה ברה כחמה, ובו ק"ב פרקים ומהות הספר תמצא בהקדמת הספר, אמריו שפר, חן בפשטים טובים ובמשלים ומיליצה, כל הרואה אותם ישמח בשמחה ודיצה.

חברו חד זעירא דמן חבריא ה"ה האלוף התורני מוהר"ר צבי הירש בן הרב הגאון המפורסם בעל מחבר ברכת הזבח וספר ברכת שמואל וספר תפארת שמואל וספר אמונה שמואל, כבוד הרב המנוח מוהר"ר אהרן שמואל קאיידנור ז"ל אשר אויר תורתו היתה זורת בקהלה קדושה פראנקפורט דמיין ובקהילה קדושה קראקא, יכוננה עליון Amen.

נדפס פה ק"יק ורנקבורט דמיין

לסדר השקיפה מעכו קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל
תש"ה לפ"ק

נוסח דף השער של מהדורה שהדפיס רבינו המחבר זצוק"ל

{קב הימשר החדש מנוקדת, מבוארת, ומתוקנת}

{החוינו החסירות מדפוסים הקודמים}

א נייע מושלעמדיגע און ואונדערבאָרע אויסגאָבע

ברוקלין נוא-יארך

שנת תשס"א לפ"ק

ספר

קב הישר

השלט

וואס עס האט געשריבן אינער פון די אמאלייגע גרויסע
צדיקים וקדושים וטהורים, אַ מהבר פון עטליכע ספריט,
הרבי מוהר'ר אהרן שמואל קאידנור צצ'יל
פון פראנקפורט דמיין אוון די שטאט קראא יע"א

דע ספר האט במשך פון הונדערטער יארון מדrix אוון מהנד געווען
טוויזנטער אידישע קינדער אויפן ערלעכן אידישן וועגן.

גרויסע צדייקים וקדושים האבען אַנגעוזאגט זיערטע קינדער צו
לערנען שטענדיג אין דעם ספר, וויל דאס האט זוי גערבענט
צו דעם וואס זוי זענען צוגעקומען. (זעה אין פארווארט)

עס איז אויך באקאנט אַז דער ספר האט זיך זיין אַיגנארטיגן סטייל, ווי אַזוי
מיט חכמה אוון פֿאַרטאנְג אַריינְצָדְרִינְגָעָן אין דעם האַרטֶּסֶטֶן האָרֶץ
אַיבְּרָצְׂדְּרִיְּעָן אוון אַרְפְּיַּבְּרָעָנְגָעָן אַינְגָּאנְצָן צוֹם רֵיכְטִּיגָּן וועגן. די גְּדוֹלִים
און צדייקים פון יעדן דור פֿלְעָגָן פֿאַרְלָאַגְּעָגָן באַזְוְנְדָעָר פון בחורים אוון
יונגעלְּיט צוֹ לערנָען בְּקָבְּיעָות אַין דעם ספר. אַיְן פֿלְעָגָן דאס טְּרָאָגָן
שטענדיג אין טְּלִית-בִּיטֶל.

שוואכע אוון אַפְּילָו פֿאַרְדָּאַרְבָּעָנָע בחורים אוון יונגעלְּיט פֿלְעָגָן לערנָען די
ספרים דורך דעם באָפְּעָל פון זַיְעָע מְזֻדְּכִּים וּמְשֻׁפְּעִים, אוון זוי האָבָן
געזען וואָנדער ווי שטאָרָק ווירקָזָם דאס אַיְן בִּי אלָע.

נאָך היינט צו טָאג זענען דאַ לעבעידיגע עדות, פון טאָטָעָס, מלמדים
אויף זיערטע קינדער, אַז דאס ספר "קב הישר" באַוְיִזְטָעָה עונטשָׁן,
ומופתים, די שווערטֶען פרָאַבלָעָמָעָן, האַרטֶּסֶטֶן מענטשָׁן,
פֿאַרְזִּינְקָעָנְטָעָה באַשְׁעָפְעָנִישָׁן זענען געווֹאָרָן אוַיסְגָּעָאַיְזָלָט, תלמידי
חכמים, יְרָאָה השם, אוון אַפְּילָו בעלי מדרינה. ממש אַומְגָלוּבְּלָעָן,
דעָר שְׂטָאַרְקָסְטָעָר עדות זענען די אַיבְּעָר 60 אוַיסְגָּאַבָּעָס, וועלכָע
זענען געדְרוֹקָט געווֹאָרָן בִּזְיִינְטָט.

דעָר ספר האט זיערט אַ רְיִיכָן אַינְהָאַלְטָן. עס דְּרִינְגָט אַרְיִין אַיְן אלָע
ענְינִים פון דער וועלט, וואָס קעָן מעוֹרָזָן צוֹ ווֹאָתָ שְׁמִים מיט אַ
זִּיסְן גַּעֲשָׁמָאָקָן לשׁוֹן וואָס צִיטָן די לְיִעְנָרָס.

כל העוזרים והמשיעים והגנובנים והעטknים,
וכל הנלוים עליהם – ישלם ה' פעלם –
הוּן ועושר בביהם – לחיים טובים ולשלום –
וזרעם לברכה עד עולם.

(חיד"א בספר צוארי שלל)

נעתיק מה שכתב בספר ישמה משה על תנ"ך בהקדמה
(קונטרס תהלה למשה דף י"א ע"ב), וול"ק:

מבואר בזוהר תרומה דף קכ"ח ע"ב, והוא זכה בעיני
למרדף בתר חיבא וכוי בגון דיתחשב עלי כי אלו הוא ברاء
לי, ודאי אליו שבתא דיסתלק בי יקרא דקוב"ה יתר
משמעות אחרת וכו', ועל דא כתיב באחרון ורבים השיב מעון,
וכתיב בריתי הייתה אותו החיים והשלום. ועיי"ש בדף קכ"ט
ע"א כמה הפליגו שם כמה גודלים זבות הצדיקים שמחזירים
רשעים בתשובה.

וכן שמעתי מאדמוני"ח ז"ל, אשר סיפר לו מוזל"ה, איך
שפעם אחת נפשו בעולם העלון רשי"י ז"ל עם הרב הקדוש
ר' איציקל מדור האביטש, ושאל רשי"י ז"ל [מאית] ר' איזיקל,
אייזה זבות ומצוות יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מיכל
המגיד מישרים מזלאטשוב מה ששומע שמריעין בכל
העולםות עם בני הרב הנ"ל. והשיב לו ר' איציקל הנ"ל, איך
שלומד תורה לשמה. ולא נתקorra דעתו של רשי"י ז"ל. ואמר
לו עוד, שבנו הרבה לسان את עצמו בתעניינים וSIGOFIM, וגם
בזה לא נתקorra דעתו הקדושה. ואמר לו עוד, אשר הרבה
בגמ"ח וצדקה ופייר נתן לאבינוים וכדומה, ועוד לא נתקorra
דעתו.

שוב אמר לו שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי
תשובה בעולם, ובזה נחה ושקטה דעתו של רשי"י ז"ל, ונחה
דעתו הקדושה מה שמריעין אותו כל הפליא של מעלה,
ע"כ.

מעלות און אינאלט פון די יעכטיגע אויסגאבע

ערשטע באנד

- א. דער ספר איז א ליכט-זיל און א וועג וויזער.
- ב. אַ לוח לויט דעם סדר הפרשיות פון יאָר.
- ג. אויסצונגן פון גדולי ישראל וועגן ספרהּ קב הישר.
- ד. הסכמות גדולי זמנינו.
- ה. אינאלט פון די פרקים לוייטן סדר פון די פרקים פון פרק אי בי פרק כייד.
- ו. די הקדמה פון הייליגען מחבר זלהּ אין לשונו הקודש.
- ז. די הקדמה פון הייליגען מחבר זלהּ אין אידיש.
- ח. פארווארט פון אויסגבער צו די ניע אויסגאבע.
- ט. אַ קורצע באשרייבונג צו דער נייער פאָרגראָעסערטער אויסגאבע פון דעם הייליגן ספר קב הישר אין אידיש.
- י. פיר און צואנציג פרקים - פון פרק אי בי פרק כייד אויף די פרשיות פון פרשת בראשית בייז פרשת ויחי.
- יא. אינאלט פון נאָנט צו 50 אויסגאבעס פון ספר קב הישר וואָס איז געדrocket געווארן אין פאָרשידענע זמנים און אין פאָרשידענע שפראָן אין אָסאָך לענדער.
- יב. הסכמות הגאוניים הצדיקים הקדושים אשר בארץ המה למחרות הקומות.
- יג. הסכמות גאוני דורינו שליט"א.

דער ספר קב הישר איז געמיילט לויט
פרקيم, לויטן סדר הפרשיות פון יאָגֶר,
כדי צוּן קענען ענדינן דעם ספר יעדיינס
יאָר, דורך לערנען יעדע וואָך צוּווִי
פרקימ.

ערליךע אידן פלעגן האלטן דעם סיף
"קב הישר" אין זיינער טלית-בייטל,
און איזוי קען מען לייכט משלים זיין
באַלד נאָכוֹן דאוועגען יעדן טאג לווינען
סדר פון יערע פרשה.

לוח לפי סדר הפרשיות של כל השנה

27.	תזריע פרק נג-נד
28.	מצורע פרק נה-נו
29.	אחרי פרק נז-נח
30.	קדושים פרק נט-ס
31.	אמור פרק סא-סב
32.	בהר פרק סג-סז
33.	בחקותי פרק סה-סו
סדר במדבר	
34.	במדבר פרק סז-סח
35.	נsha פרק סט-ע
36.	בhaulothך פרק עא-עב
37.	שלח פרק עג-עד
38.	קרח פרק עה-עו
39.	חוות פרק עז-עה
40.	בלק פרק עט-פ
41.	פנחס פרק פא-פב
42.	מטות פרק פג
43.	מסעי פרק פד
סדר דברים	
44.	דברים פרק פה-פו
45.	ואתחנן פרק פז-פתח
46.	עקב פרק פט-צ
47.	ראה פרק צא-צב
48.	שופטים פרק צג-צד
49.	תצא פרק צה-צנו
50.	תבא פרק צז-צח
51.	נצחם פרק צט
52.	וילך פרק ק
53.	האזינו פרק קא
54.	ברכה פרק קב

סדר בראשית	
1.	בראשית פרק א-ב
2.	נח פרק ג-ד
3.	לך-לך פרק ה-ו
4.	וירא פרק ז-ח
5.	חייב-שרה פרק ט-ז
6.	תולדות פרק יא-יב
7.	ויצא פרק יג-יד
8.	וישלח פרק טו-טו
9.	וישב פרק יז-יח
10.	מקץ פרק יט-כ
11.	וינש פרק כא-כב
12.	ויחי פרק כג-כד

סדר שמות	
13.	שמות פרק כה-כו
14.	וארא פרק כז-כח
15.	בא פרק כט-ל
16.	בשלח פרק לא-לב
17.	יתרו פרק לג-לד
18.	משפטים פרק לה-לו
19.	תרומה פרק לו-לח
20.	תצוה פרק לט-מ
21.	כיתשא פרק מא-מב
22.	ויקהל פרק מג-מד
23.	פקודי פרק מה-מו

סדר ויקרא	
24.	ויקרא פרק מו-מה
25.	צו פרק מט-נ
26.	שמיני פרק נא-נב

**דער ספר איז א ליכט-זיל
און א וועג וויזער**

- א) ווי איזוי צו ווערן ליכט א תלמיד חכם און א מתמיד.
- ב) ווי איזוי צו צוברען א שלעכטע געוואוינהייט (מדח).
- ג) ווי איזוי צו וואקסן מיט יראת שמיים.
- ד) ווי איזוי צו וואקסן מיט צניעות און איידליךיט.
- ה) צו צוברען דעם רײץ צו געלט און עשירות.
- ו) הדרכה צו דאוועגען ערליך מיט כוונה.
- ז) וויך מאכן דאס הארץ צו טוהן צדקה וחסד, נישק קארגן דאס געלט.
- ח) פירט ארכוף אויפֿ דעם וועג פון תשובה און תיקון המעשימים.
- ט) ספצעיציעלע הדרכה פאר בחורים.
- י) מורה דורך פאר יונגעלאיט.
- יא) הדרכה פאר די נשים צדקניות.
- יב) וואנדערבאָרער וועג-וויזער ווי איזוי מהנן צו זיין די קינדער פון קליננוויז זיינער גרייניג און פראקטיש, מיט א גראָאנטיע בעזה".
- יג) הדרכה פון הנהגת הבית און שלום בית - בעסטט עצות ווי איזוי דורכזוקומען. בדוק ומונסה.
- יד) הדרכה ווען מ'מאכט א ברית בשעה טוביה.
- טו) ווי איזוי מען גרייט זיך צו די בר מצוחה.
- טו') אַנוּוֹיְזָוְגָעָן צו די חתונה פאר
חתן כלה און עלטערן.

**דער ספר איז א ליכט-זיל
און א וועג וויזער**

י) וועג-וויזער אין טאג-טאגליקן לעבן ווי איזוי זיך אן
עעה צו געבן מיט פראָבלעמען וואָס קומען אונטער.

ח) הדרכה פאר צוּברָאָכענע און דערערסטע מענער
אָדער פְּרוּיעַן וועלכַּע זענען צוקלאָפַט צוליב צרות
לי"ע, אין זיי אַרְיִינְצּוּבָּלָאָזֶן חיות און חיזוק, זיי
זאלן זיין פריליך און מונטער, פול מיט לעבענס
גייסט.

יט) באַלְיִיכְטַּדְיַה הערצער פון עלטערן וועלכַּע עס איז פון
הימל באָשערט אָפְּרָאָבְּלָעַם מיט קינדער פיזיש
אָדער גִּיסְטִיג, זיי זאלן זיך פילן אַיבָּרְגְּלִיקְלִיך
זיענדיג די שלוחים פון הימל מקרוב צו זיין די
גאֹלה.

כ) חיזוק און שמחה פאר די אַידִישׁע מאָמָע זיך צו
פלאָגַן מיט פִּירַן אָגְרֵוּסְעַ שְׂטוּבַּפּוֹן פִּילְעַ קִינְדְּעַר
בלעה"ר.

כא) חיות און דערקוּיקענִישׁ פֶּאֲרָ צוקלאָפַטְעַ בְּחוּרִים.

כב) אָדָרְךְ ווי אַזְוַי צו נוֹצֵן גַּעַלְתַּ בֵּי בִּזְוּנָעַס, נִישְׁטַ צו
פָּאָרְלִינוֹן דָּאָס פָּאָרְמָעָן אוֹיפְּ אַיְינְמָאָל (בְּאַנְקָרָאָט
ח"יו).

כט) אוֹיסְצּוֹאוֹוֹאַרְצְלָעַן די מִזְתַּת הַקְּנָהָה פּוֹן אָרִים צו
ריִיכְעַ, אַנוֹוַיְיזְעַנְדִּיגְ אָזֶן די אַרְיִימָע זענען די גִּילְקְלִיכְעַ.

כד) הַוְּנְדָּעַרְטָּעַר סְגוּלָות אָוֹן רְפֻאָות אָוֹן סְפַּעַצְיְּעַלְעַ
תְּפִילָות פֶּאֲרָ יְעַדְעַ זַאַךְ וְוָאָס אָמְעַנְטַשְׁ דָּאָרְךְ
צּוּם טָאגְ טָאגְלִיקְן לעַבָּן.

אוייסציגן פון גאנדי וצדיקי ישראל וועגן דעם הייליגן ספר קב דהישר

דער "פר-מנדרים" זי"ע, שרייבט: "קב היישר", אַ לעבענס-וואויכטיך ספר, וואס היילט די נשמה און גוף, אלע זייןעו ווערטער ערנען דורךגעטראט און מוסו. עס העלפט סי' דעם חלמייך חכם און סי' דעם דורךשנטעלען איד און פרווען".

דער הייליגער "נוועם אלימלך" זי"ע, - ר' אלימלך פון לייזנסק האט שטעהנדייג געלערונט אין דעם הייליקן ספר "קב היישר". הונדרט און צוווי מאל האט ער געלערומט דעם "קב היישר" - לoit דעם נאמען און קאפאיטלען פון ספר (אוֹר אלימלֶךְ, אוֹתָהּ ק"ה).

דער גרויסער און באואומטער חדיד"א, - הרב חיים יוסף דוד אוזלאי זי"ע, רערמאנט דעם "קב היישר" זיעער אַ סך מאל און זייןעו ספרים און ער האן זיך שטעהנדייג געלונגנען אויף זיין טיש. ער זאנט אויפֿ אַיט:

אַ ספר ווּאַס אַיז מַעֲוָרֶר עַז וַיַּרְאֵת שְׁמִים

דער קאנזיצער מגיד - ר' ישראָל הופשטיין זי"ע, האט באואונדרע יט דעם ספר און זיך אוייסגעדריקט אופֿן "קב היישר": "אוֹ מעַן לרענט אַ שטְּזִיל זוֹהָר וָאַס גַּעֲפִינְט זיך אַין "קב היישר", אַיז דָּאַס מַעַרְמַסְגָּל מַעֲוָרֶר זוֹ זַיְן דַּנְמַעַנְטְּשָׁן צוֹ וַיַּרְאֵת שְׁמִים, וּוֹזַעַן ער וּוֹאלַט גַּעֲוָעָן גַּעֲלָעָרָט דָּאַס זַעַל: שְׂטִיקָל אַין זַוְּהָר אַלְיָין (מאיד עניינו חכמים חנינה, אמרו).

דער אַסְטְּרָאוּזְצָעָר גַּאנְזָן אַיז צְדִיק - "ר' צְרוּק זי"ע פָּן זַיְן דָּוָר": זיך מסביר די ווערטער פון הייליקן קאנזיצער מגיד: "די נשמה פונעם מענטש קונות פון גאר הויך און נידרייקער ביז אַראָפּ, דעריבער אַ נשמה וואס קומט פון אַ נידרייק אַרט, קען נישט פֿאַרְשְׁטִין עֲנִינִים וואס קומען פון אַ הענגערן אַרט זיַּין שׂוֹרֵשׂ נְשָׁמָה, דעריבער ווער עס לרענט דעם זַוְּהָר אַין "קב היישר" פֿאַרְשְׁטִיט עס בעסער זיַּין שׂוֹרֵשׂ נְשָׁמָה, דעריבער ער וואָלַט עס גַּעֲוָעָן גַּעֲלָעָרָט אַיזעָס זַוְּהָר אַלְיָין, ווֹיל דָּרָר מַחְבָּר פָּון "קב היישר" האט אַרְיִינְגְּנָעָבָן אַין זַיְן סְפֵּר דֻּעַם כְּחַקְרָוָה פָּון זַיְן שׂוֹרֵשׂ נְשָׁמָה, דעריבער קען מעַן נְחַוּרָר וּוֹרָן מַעַר דָּוָר זַעַל: לעניין דעם "קב היישר אַידְעָר דֻּעַם זַוְּהָר גַּוְפָּא.

דער וועלט באריםטער "חתם-סופר" זי"ע, באטאנט אין זיין צוואה:
די טעכטער זאלן לערגנעם אין די ערלעבע ספרים אויף אידיש, וואם געגען באוירט
אויף די אנדרות ח'ל.

זיין גרויסער תלמיד דער "לב העברי", ר' עקיבא יוספ שלעזינגער זי"ע,
וואנט, או דאם איז טאקט געווען די כונה פונגס "חתם-סופר".

דער מחבר פונגס הייליקון ספר: "שבת-של-מי" ר' חיים משערנאוויזער
זי"ע, זאנט אויפן מחבר פון ספר "קב הריש": מען דארף זיין געווארנט אין יעדן
ווארט זינט, וויל ערד איז וייד א געהיבגענער מענטש (שבת- של-מי שבת בא, ב').

דער "שער שלום" פון בעליא, ערשטער בעלזודר רב זי"ע, האט עדות
געואנט אויף זיך, או זיין וראת שמים האט ער געשעפט פון די הייליקע וורטער פון
דעס ספר "קב הריש" און אים געלערנט הונדרט און צוויי מאל לוייט דעם נאמען
און אפיטלען פונגס ספר.

דער "צמח צדק" פון ליובאוויטש, דער גאנן און קדוש ר' מנחן מענדל
זי"ע, אין זיין אנוויזונג ווועגן יראת ה' צו זיין א גראטן תלמיד, דיט ער אן אויפן
הייליגן "קב הריש".

דער "שפתי צדיק" - פילאער רבוי זי"ע, שרייכט אין זיין צוואה: "יעדרע
וואל לערגנעם מיט זיינע קינדר ער דעם ספר "קב הריש" א סך מאל, כדי עס זאל
אריגניגן אין זיינע הערצער מסור און צנויות".

רבוי חיים פלאג' זי"ע, שרייכט ווועגן דעם ספר "קב הריש": יעדער זאל
לערנגען אינעם ספר "קב הריש", ווי אוקד אנואנן זיינע קינדר ער זי זאלן אווי טאן. ער
אלין פלענט יען מוצאי-שבת לערגנעם אינעם "קב הריש".

דער וועלט באריםטער משערנאביבילער מגיד, ר' אהרן זי"ע, און זיין
אייניקל ר' יצחק מסקוירא האבן זייד זייד משבח געווען דעם "קב הריש" און
באפורין צו לערגנעם און אים.

ווי באוואומט איז דער "קב הריש" געווען א תלמיד פון מחבר "יסוד יוספ"
און ציטרט אים אסאך מאל אין זיין ספר. דער "יסוד יוספ" אויז נישט אראפ פון רבוי
אהרן טשענאנביבילערס טיש.

דער מחבר פון "ילקוט-מעם-לוועי", וואם האט געלעבט אין דור פון
"קב הריש", אין צפת, רימט אים זייד, און אסאך מאל ברעננט ער פון אים
גאנצע אפיטלען אין זיין ספר.

RABBI SOLOMON KRAUSZ

215 Rutledge Street
Brooklyn, NY 11211
(718) 387-3881

שלום קרויז

אב"ד דק"ק אודוואר

כעת הרוב בביבהמ"ד בית ישעיה

מח"ס שו"ת דברי שלום ד"ח ושאר ספרים עה"ת וטוגיות

בש"ד, עש"ק זאת חקת התורה תש"ס

הן הראה לפני הספר הקדוש קב הישר אשר יידי רדי הרה"ג המפורסם בחיבוריו היקרים שהוציא לטונחת הכלל ובתוכם סה"ק שבט מוסר והעליח ברוחניות כי הוציאם ברוב פאר והדר בלשון אידיש המורבל עצילינו. ועתה הוסיף עוד בכך הרענן להוציא גם סה"ק קב הישר בלשון אידיש, מואוד נחוץ בכל בית ישראל להכיאם לביתם למען ירגלו גם הנשים והבתולות לקדווא בו בתמידות ועייז' יבואו למודריגות ירא שמיים באמות.

אין בפי מילין להלל המלאכה הגדולה שטעטה בזה, ובתו אני שכל מי שיביא הסה"ק הזה בתיך ביתו ישתדל שכל בני ביתו ירגלו לקרוות בו בכל זמן פניו יהנה מואוד מזה הספר ומפирושו הנפלא ויהא לו לעזר להביא חינוך יפה לדורותיו.

והשי"ת יעוזר לו שיצליה בכל עניינים ובפרט נז'יו הוא בעצמו גדול וחנוך את יוצ"ח לתלמידי חכמים גדולים ולבעלי מדות טובות.

הכותב וחותם לכבוד התורה"ק בשמה ורבה

הק' שלום קרויז אבד"ק אודוואר

מחבר ספריו שו"ת דברי שלום ד' הלקויות

רפאל בלום

RABBI RAFAEL BLUM

100 KASHO DRIVE
BEDFORD HILLS, N.Y. 10507

ראב"ד דק"ק קאשוי יע"א
בעדרפארד הילס, ניו יארק יע"א

בט"ז, יום ג' פרשת וירא תשס"א לפ"ק.

הביאו לפני איזה עליים מהעתיקת קב' הישר בלשון המדובר;
ולמותר להאריך בשבח גודלה המחבר כי כבר יצא טبعו בכל העולץ
כללו בספריו המקודשים המלאים זיו ומפיקים נוגה, וכבר שווו
ושותין בצמה דבריו הקדושים כל קהל עדת ישראל זה כמה דורות
וכבר נתעוררו אלף ישראל לחיק אביהם שבשמיים בכח דבריו
הקדושים החוצבים להבות אש ובתוכם גם גдолו הדור שהעידו על
עצמם כן. ומקור הדברים בחז"ל ש"ס ומדרשים וגם בספרי קבלו;
ונכתבו בלשון צח המתקבלים היטב לב כל אחד.

וטובה גדולה וזכות הרבים נפלאה העתקת הדברים בלש'ן
המדובר כדי שייהי' שווה לכל נפש אנשים נשיים גודלים וקטנים וע' ז
יהיה יד הכל ממשמים בו גדול קטן וכולם מוצאים בו דברין
נעימים ומתוקים, וכבר הארכו הספרים בגודל ללימוד ספרי מוסר
בכל יום ובפרט בזמן הזה שהדור פרוץ במלואה בעזה"ר אי אפשר
כל לעמוד נגד גלי הנסיניות בלי הלימוד בספרי הנחיצות המוסר.

ואחיזקנא טיבوتא להני עסקיו בקדשי שמיים הטורחין טוב א
להוציא מתחת ידן דבר שלם על טהרת הקודש ומצויה רבה להביע
ברכה זו לבית ישראל כדי ולהשרות השכינה בבitem. גם שהדברין
שנכתבו בקדושה וטהרה יתאפשרו לקרוב לבות ישראל לאביו
שבשמים.

יה"ר שנזכה כולנו לעבדו שכם אחד מתוך בריות גופא ונהורא
מעליה עגבצבב"א.

רפאל בלום

ראב"ד דק"ק קאשוי יע"א

אלְבָהָאַלְטָ פּוֹן דֵי פֿרְקִים

לויטן סדר פון די פרקים - פון חלק א'

א. די גראיסקייט פון התבונדות און חשבון-הנפיגו,
און אכטונג געבן וואס מען טוט און אפילו וואס מינן
רעdet. - א געשיכטע מיט א פרוי וועגן בית-דין של
מעלה, - די מעלה פון חכמה וואס אויז געגען געווארן
צום מענטשן.

ב. או מענטש זאל נוצן זיינע אויגן נאר צום גוטן.

ג. או ווען או מענטש זיצט מיט זיין חבר זאל עז
רען מיט אים דברי תורה.

ד. דער שכיר פאר חדש זיין אמתע חידושים או
ニישט גרים האלטן זיך מיט דעם - יעדער חידוש וואכ
דער מענטש האט חדש געווין גייט ארויף און שטעלכ
זיך פאר השית, און השית קריינט אים מיט קריינען.

ה. די גראסטע ליבשאפט פון או חבר אויז, ווען ער
זיצט זיין חבר אויז עבר אין עבירה זאל ער אים זאגן מוסר.

ו. דער וואס וויל זיך רײיניג העלפט מען אים פון
הימל. - די וויכטיגkeit פון לערנען תורה ווען מען גייט
אויפין וועג. - מען זאל שטאַרְקַ מאָזָן זיין ווען מען עס
עפֿעס גײַענדיג אויף דעם וועג.

ג. די וויכטיגקייט פון זיך נישט גרים האלטן און די
מעלה פון באשידנקייט און איר שבר.

ה. די וויכטיגקייט פון אקטונג געבן נישט צו
טראכטן קיין מחשבות-זרות ביימס דָאוועגען, ווי דער כהן
אין בית-המקדש און די מלאכים אין הימל.

ט. אין דעם פרק וווערט ערקלערט ווי איזו מנהיגים
דאָרפן פֿרַן זיירע קהילות מיט רחמים, און נישט
אַרוּפּוּאָרְפּן אַיבָּעָרִין פַּחֲד אַוְיפּן צִבּוֹר.

ו. די וויכטיגקייט פון אַינְגָּלָדָעָנָעָן אַרְימָעָלִיָּט צו
אַ סְעוֹדָת מְצֻוָּה.

יא. די וועלט שטייט אויף צוּוִי זַיְלָן: זֶבֶת-תּוֹרָה אָן
זֶבֶת-אָבוֹת.

יב. אַ מענטש וְאֵל בְּעֵטָן בַּי הַשֵּׁם יְתִבְרָךְ עַר וְאֵל
ニישט פֿאָרְשָׁעָמֶט זַיְן אוּפּ יְעַנְעָר וְוַעַלְט, שְׂטִיעָנְדִיגּ פֿאָרָן
גרויסן אָן גַּעַוְאָלְדִּינָן דִּין פּוֹנָעָם כְּסָא הַכּוֹבֵד.

יג. דער חיוב צו וואשן די הענט אָן דער פרִי, וווען
מִמְאָכֵט אוּפּ די אוּגָן, אָן ווַיְאָזֵז.

יד. עַס וְוַעַרְט ערקלערט אָן דעם פרִק, אָן פָּן יְעַזְּזָן
מצואה ווְאָס אַ מענטש טוֹט וְוַעַרְט גַּעֲבָוִין אַ מְלָאָק, ווְאָס
וְאַגְּט שְׂטִיעָנְדִּיגּ גּוֹטָס אוּפּ אִים, אָן חָלִילָה פֿאָרְקָעָרֶט בַּיִ
אָן עַבְּרָה.

טו. די מעלה פון שלום און די שענDELעכקייט כו
מחולקת.

טז. די גרויסע שטראָפּ פון אַ מענטש וואָס אִיז עובר
אויף אַ חֲרֵם אָן וואָס אִיז דער גָּרֶם דערצְוּ.

טז. אין דעם פרק ווערט ערקלערט די עלף טיינַ
פון טומאה וואָס דער מענטש זאל זיך הײַן פון זי. - אויף
ווערט ערקלערט די וויכטיגקייט פון פֿרַן זיך בְּקָדְשׁוֹן
ובצניעות.

יח. דער מענטש אִיז מהויב צו לײַן דענע
באַשעפֿער פֿאָר אלע נסִים וואָס עַר טוֹט מִיט אִים יַעֲדַן
טאָגּ.

יט. דער חַוְבָּן וואָס לִיגְט אויףִין מענטשן מקיים צ
זַיִן אַלע תְּרִיְגּ מְצֻוֹת אָן קָעָנָען זַיְעָרָע הַלְכָות

כ. דער חַוְבָּן צו דְּאָוָעָנָען "שְׁמֹנוֹה עֲשָׂרָה" מִינְ
כוֹנָה,
בעניין שְׁכָר וְעָנוֹשָׁה.

כא. ווי שטָאַרְקּ מִיאָזּ מְדֻקְּךָ מִיטְן מענטש צו עַר
הָאָט גַּעַלְעָרָנֶת תּוֹרָה לְוִיט זַיִן מְעַגְּלָעַכְּקִיט. - די שְׁמָחָה
פֿאָרָן טְאַטְּן וּוֹעֵן עַר אִיז זַוְּה אַרְיִינְצּוּבְּרָעָנָעָן זַיִן זַוְּה אִין
עוֹלְמָמְצֻוֹת צו 30 יָאָר. - די סְעוֹדָת בְּרָמְצֻוֹה וואָס דער
תְּנָאָ רְבִי שְׁמַעַן בָּר יוֹחָנִי הָאָט גַּעַמְאַכְּטָפּ אַר זַיִן זַוְּה רְבִי

אלעוער. - דער חיוב פון אויפשטיין בייס עלות השחר כדיא צו זאגן שירות ותשבות פֿאַן אויבערשטן.

כב. דער גראיסער חטא פון פגס הברית. - יעדע מצהה וווערט פֿאַרכִּיצְיָינְט אַוְיפִּן שטערן פונעם מענטיש. - אַ מעשה פון רביה חיים וויטאל זיל מיטן אַרְיִ זיל. - די סיבה פֿאַרוֹואָס די צדיקים לייזן יסורים און די רשיעים לעבען במנוחה אויף דער וועלט.

כג. וויַאֲזַי דער צדיק חנוך איי דערהויבן געווארן אין הימל און איי געווארן דער מלאך וואָס וווערט אַנגערופֿן מט"ט. - דער מענטיש דאָרֶפֶט מתפלל זיין צום אויבערשטן אויף יעדער זאָק גראיסע און קלִינְעַס, סי' די באַדרעפֿענְישׂן פֿאַן גּוֹף אָן סי' די באַדרעפֿענְישׂן פֿאַר דער נשמה, וויל אלעס וווננדעט זיך אַין תפילה. - די געשיכטע מיט ר' אַבְנָר, דער תלמיד פון רמביין זיל, וואָס די תפילה פון זיין רבין האָט אַיס געהאלפֿן ער ואָל תשובה טוהן אָן האָבן אַ טילוּוויּעַ בְּפֿרָה. - די וויכטיגקייט פון דאּוועגען אין שוהל.

כד. די וויכטיגקייט פון טראָכְטַן דְּבָרֵי תורה וווען מג'יט אויפִּין וועגן. - זיך דערוּוּיטערן פון וויסטער ערטרער וואָס זענען געשטאנגען לִידְגַּ מעָר ווי זיבּן יָאָר. - דְּרָי טעמיים פֿאַרוֹואָס אַ הוּוּ וווערט חרוב. - די שענדייליכקייט פון קמצנות אַדרער פֿוּרְנוּת. - דער חיוב פון שטיצְן ערליךע אַרְימַעלִיַּט.

געילת השם יתברך

הקדמת המחבר

די הקדמה פון מחבר
איברגעزعצעט אין דער
אידישע שפראָך

דער ספר האט במשך פון זייןיע
הונדערטער יאָרֶן עקייסטענע
מדרייך און מהנְק געוווען טויזנטער
אידישע קינדער אויפֿן ערלעכּן
אידישן וועג.

בס"ד

הקדמת המחבר

"וַאֲתֹחֵנָן אֶל הִי" (דברים ג, כג). אמרו רבותינו זכرونם לברכה (דברים רביה יא, י), שמשה ובניו עליו השלום התפלל חמש מאות וחמש עשרה תפנות - כמוין "וַאֲתֹחֵנָן" - על שבקש לכנוס לארץ.

גם אני מזקנים אתבונן, ואשפך שיחי לפני האל העונה אותו ביוות צורת, בחמש מאות וחמש עשרה תפנות כמוין שמי החול הירוש שהוא גמטריא חמיש מאות וחמש עשרה: ה', נחני בדרך ישרה - כמוין "וַאֲתֹחֵנָן". בתקונותיהם ידבר רשות לפני כל יודעי דת ודין, היושבים על מדין, שייהיו לרצון أمري פ', בחבור קדש זה שאין בו דבר רופי.

וקראתי שם הספר **"קב הישר"** על שם שני טעמי נכוניות והגוגנים:

טעט הראשון, שכתבתי והציגתי לפניו ק"ב פרקים, כמוין שמי הקדש, שהוא צבי, גימטריא כמוין **"קב הישר"** - הוא בהיפוך אותו כשמי החול הירוש - אותיות דדין כאותיות דדין.

ו**טעט** השני הוא שקראתי **"קב הישר"** זה הספר, שהוא קב ונקי בسلط המנפה בשלשה עשר מיני נפה, ומישראל לב האדרן ולב העקםليلך בתמיינות בדרכיו ה', אשר צדיקים ילכו בה. ויראו צדיקים וישמחו בראותם אור ותועלת גדול, שהוא תוכחת מגולן; ואהבה נסתתרת, הן על דרך פשוט ודרון משל ומליצה, דברים המתישביו על הלב ומושcinן לבו של אדם בריאות ברורות מספר הזוהר ומשאי מאמרי רבותינו זכرونם לברכה.

וחברתי זה הספר לא להתפאר בו ולטול עטרה לעצמי, רק כיונית: בימי עני ומרוד לייתן מרגוע לנפשי לזכות בו את הרבים,

וזכות הרבים יהיה תלויין بي. ובודאי יפקחו עיני העבריים, אשר יشكיפו בהשכלה העין - עינא פקיהא - בודאי יعلזו ויגלו, ולא ימוש סצר הזה מפיהם ומפי זרעהם.

וכהיוות זכני ה' שתפלתי עושה מחזאה, שהבאתי מחלוקת הספר שהוא חלק ראשון לבית הדפוס, כאשר עיניכם רואות. על כן אמרתי במא אכף לא לוקי מרים ובמה ארצתה אותו ברובבות אלפי נחלים יומן על כל הטובות אשר גמלני? ! מאפלה לאורה הוציאני, ממות לחימים ומכוור הברזל הציוני, באשר שרבים קמו עלי לבלענוי, חنم אין כסא בלא סופא יצואני, והמחבלים חובלין וככסלא לעוגיא עדרוני, ומאה גלבין הכווי פצעוני. אתה ה' דון משפטנו ודני, כי נשאי רדיידי מעלי ומחמד עני, וככפי זהבוי ומטמוני, וכבעל השור נקי מנכסיו יצואני, וושכני כנחש וצפעוני. שלו הייתי יושב בביתי ובבעל קרנים דחפוני, המזון בעלי זרע אשר אין להם שר ומושל סבבוני, אמרתי ששחה לעפר נפשי אך חסר אל עזרני.

از נדור נדרתי ביום צרתי בשברון מתנים בדמעות עני, לקיים ועצמי מאן דביש לייה במא מטה ליזיל למטה אחריתי (בבא מציעא ויה, ב), כך סליקו לי על רעניוני, לעזוב ארץ מולדתי ונחלת אבותי לתקוע האלי אפנדי בית חמויה היא קרתא קדישא פרנקפורט דמיין, ומלךו של עולם חזורי הביאני, בעירום ובחסר כל, ולא נשאר בידי כי אם זבוררי, לחברתי זה הספר לזכות בו את הרבים, ובודאי יהיה לרצון לפני כל כטול וכרביבים.

לא נחתתי ולא שקטתי, עד שהבאתיו לבית הדפוס להורות הדרך הישר והטוב لأنשים אשר הנה כערבי ולהפחותים ממי, לנוגם يول מי מבועי מים חיים, כאשר ראיתי מורי והורי הקדושים אשר בארץ הנה, הלא הם - אבי, הרב הגאון, מורהנו הרוב רבי אהרון שנואל קאידענאוער זכרונו לברכה, ומשאר רבותי גאנאי ארץ, נאשר ששמשתי ויצקתי מים על ידיהם, ומפיהם אני חי.

וגדולה שימוש תלמידי חכמים יותר מלימודה (ברכות ז, ב), שראיוי דרך הטוב והישר מרבי המובהק, הלא הוא החסיד הרב הגאון, מורהנו הרב רבי יוסף, בהרב הגאון המנוח, מורהנו הרב רבי יהודה יודל זכרונו לברכה, שהיה אב בית דין וריש מתיבתא דגליון דקהילת קדרש מינצק, ולבסוף ימיו נתבקש בישיבה של מעלה בקהלון קדרש דובנא רבתיה, יכוננה עליון, Amen.

ושתייתני בצמא את דבריו, כאשר אכתוב בחלק השני באיזה מקוםו של שבחיים, ובאיזה פרק הן הם ממש דבריו, אך לפעמיינו הוספה נופך משלם בדרכיהם, ולפעמים חסרתי. וכדי שיהיו שפטותיהם דוכבות בקרבר, וכדי שלא אקח עטרה לעצמי, על כל פרק ופרק את תהללה למלפני ולמעבدني, וא שא עני אל ההורים ומוריהם לקיים דבר רבוותינו זכרונם לברכה (מגילה טו, א): כל האומר דבר בשם אומרו מביא גואלה לעולם.

ואני הפלה בכל עת רצון, שכל מי אשר יראת ה' בלבבו, יקרה פעמים ושלש בזה הספר, הנוטן אמריו ספר, ולקיים אמריו שאני מזהיר ומזכיר קצר מצוות אשר האדם דש בעקביו, לקיים אותן בכל לב ונפש. כי אותן המצוות מונחים ממש בקרון זיוות, ואין בני האדם נזהרים בהן, אמרתי לדבר נגד מלכים ולא אבוש.

והעתקתי הספר הזה גם כן ב"לשון אשכנזי", כדי שידעו יודעי בינה, וכי כל אדם יהיו שליטים בזה הספר, להבין ולהשכיל, כאשר עיניכם הרואות תחזינה מישרים אף קצחו בחלק זה, וככלו תראו בחלק השני. וסהדי במרומים, שלא היה בידי שום פרוטה בתחלת הדפוס, ומהשmins עזרוני שגמרתי חלק ראשון, ותפלתי לאל חי, שיגמלני חסד לגמור גם חלק שני, ואקווה לאל, שיגמר קודם חנוכה הבא עליינו לטובה.

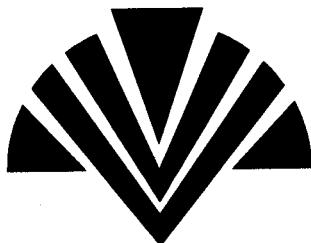
על-כן עשו חoso, ואל תחoso על כספכם המועטה לknות

**מעמידי זה החלק, ויאירו עיניכם כשם בצהרים. והמיין זה
הספר, יזכה לראות בבניון ציון וירושלים.**

כה דברי המעתיר, הכותב ברפין ידים ובשברון מתנים
הקטן צבי הירש

בן הגאון מוהר"ר אהרון שמואל זלה"ה קאידענאווער

- לפרט קטן [שנת תש"ה]

די הקדמה פון מחבר

(אייבערגעזעט איז אידיש)

פֿאָרָן כבּוֹד פֿוֹן הַשֵּׁם יְתִבְרָךְ טַו אַיךְ זַיךְ אַנְשֶׁטְרָעָנְגָעָן אָוָן רַעֲדָן:
"רְבָּנוּנוּ שֶׁל עַולְםַ, פִּיר מַיקְ אִין דָעַם רִיכְטִיגְן וּוּגְגַן".

וְאתָחָנָן אל ה' (דברים ג, כג), זָאגָן אָוּנוּזָעָרָעַ חַכְמִים זְכוּרָונִם לְבָרְכָה אֵין
מְדֻרְשָׁ רְבָּה (דברים יא, ז): מְשָׁה וּרְבִינוּ הָאָט מַתְפָּלָל גַּעֲוֹעַ
פִּינְפִּיְהַ הַוְּנְדָעָרָט אָוָן פּוֹפְצַן תְּפִילּוֹת, לְוִיטַּ וּוּפְלַּ עַס בָּאַטְרָעָפְטַּ דָּאָטַּ
וּוּאָרט "וְאתָחָנָן", כְּדַי עַר זָאָל קָעָנָעָן אַרְיִינְגִּינַּ אִין אַרְץ יִשְׂרָאֵל.

אוּיךְ אַיךְ וּוּעַל לְעַרְנָעָן פֿוֹן אָוּנוּזָעָרַעַ לְעַרְעָרָ אָוּן אַוִּיסְגִּיסְן מִיְּין הַאָרֵי
אִין תְּפִילָה פֿאָרָן בָּאַשְׁעָפָעַר, וּוֹאָס עַנְטָפָעָרַט מִיד אִין מִיְּין
עַנְגָּשָׁאָפְטַּ מִיט פִּינְפִּיְהַ הַוְּנְדָעָרָט אָוָן פּוֹפְצַן תְּפִילּוֹת קָעָגַן מִיְּין נָאָמָעַן
הַיְּרִשָּׁה": ה - פִּינְפִּיְהַ; י - צָעַן; ר - צְוּוֵי הַוְּנְדָעָרָט; ש - דָרִי הַוְּנְדָעָרָט.
צְוּזָאָמָעַן פִּינְפִּיְהַ הַוְּנְדָעָרָט אָוָן פּוֹפְצַן.

רְבָּנוּנוּ של עַולְםַ, פִּיר מַיקְ בְּדֹזֶךְ "יִשְׁרָה" - וּוּי דָעַר מִסְפַּר פֿוֹן
"וְאתָחָנָן". מִיט גַּעֲבָעַט רַעֲדָט דָעַר אַרְעָמָאָן צַוְּ דִי רִיכְטִיגְן וּוֹאָס
טוּעַן מִשְׁפְּטַן, אֹז מִיְּנָעַ וּוּעְרָטָעַר אִין דָעַם הַיְּלִיגַן סְפָר, וּוֹאָס עַס אִין
נִשְׁטָא אִין אִים קִיְּזַן קְרִים וּוּאָרט, זָאָל גַּעֲפָעָלַן וּוּרְעַן.

אַיךְ הָאָב אָנָאָמָעַן גַּעֲגָעַבָּן דָעַם סְפָר "קָבְּ הַיְּשָׁרָה" צְוּלִיב צְוּוֵי רִיכְטִיגְן
אָוָן פָּאָסִיגַע טָעַמִּים: אַיְינָעַר, וּוּילְ דָעַר סְפָר אַיְנָהָאלָט הַוְּנְדָעָרָט
אָוָן צְוּוֵי קָאָפִיטָלָעַן, לְוִיטַּ דִי צָאָל פֿוֹן מִיְּין הַיְּלִיגַן נָאָמָעַן - צְבִי. צ -
ב - 2 ; י - 10 צְוּזָאָמָעַן הַוְּנְדָעָרָט אָוָן צְוּוֵי, וּוּי דִי צָאָל פֿוֹן דָעַם
וּוּאָרט קָבְּ. דָעַר וּוּאָרט **הַיְּשָׁרָה** אִיז אוּיפְּ צְוּרִיקְוּוּגָס - **הַיְּרִשָּׁה**.

דָעַר צְוּוֵיְטָעַר טָעַם פֿאָרוֹואָס אַיךְ הָאָב גַּעֲרוֹפָן דָעַם סְפָר "קָבְּ הַיְּשָׁרָה",
וּוּילְ עַר אִיז טָאָקָעַ קָבְּ, אַבְּיִסְלַּ, אַבְּעָרְ דִּין אַזְוִי זַעְמָאָלָעַ מַעַל,
וּוֹאָס אִיז גַּעֲזִיפָט מִיט דְּרִיכְזַן זִיפָן, וּמִישָׁר - עַס גַּלְיִיכְט אַוִּיסְ דִי
פֿאָרְקִירִימָוָג פֿוֹן מַעְנְטָשְׁלִיכְן הָאָרָץ צַו גִּינְזָר תְּמִימָוֹת דִּיגְגַּן אִין
אוּיבְּעָרְשָׁטָנָס וּוּעָגָן, דָעַם וּוּעָגָן וּוֹאָס דִי צְדִיקִים גִּיְעָן אִין אִים. זָאָלַן דִי

צדיקים זען און זיך פֿרייען דערזענדיק דאס גרויסע ליכט זען נוץ פונעם ספר, וואָס ער איז אַנְפּעַנְעַת תוכחה מיט באַהֲזֶלְטֶעֶן ליבשאָפט, סי' לויטן דרך פון פּשְׁט און סי' לויטן דרך פון מַלְאַקְתִּים מליצה, ווערטער וואָס זענען נאָנט און ציַעַן צו דאס הארץ פונעם מענטשן, מיט קלארע ראיות פון זוהר הקדוש און פון אַנדערע כְּאָמְרִים פון אונזערע חכמים זכרונות לברכה.

איך האָב נישט מחבר געוווען דעם ספר גרויס צו ווערן דורך אַם, זיך אַנְצֹוֹטָאנְן אַ קְרֵוֹין אוּפְּנָן קָאָפּ, נאָר איך האָב גענוּמָעַן אוּפְּנָן יַיְךְ אַיְן מיינע בִּיטְעָרָע אַן אַרְעָמָע טָאג, צו גַּעֲבַן אַ בָּאוֹאִיגָּוָג צו מַיְּן נְפָשׁ דורך מזכח זיין דעם רבים, כדי דער זכות הרבים זאל מיר ביישטיין.

איך בין זיכער אַז יעדער איך וואָס ווועט זיך גוט אַינְקוּקָן מיט זען אַפְּנָן אוּגָּאַן ספר ווועט זיין זַיְעַר צוּפְּרִידָן אַן אוּפְּגָּעָלִילִיגָּט, אַז דער ספר ווועט זיך נישט אַפְּטָאנְן פון זַיְעַר קִינְדָּעָר.

אַדְאַנְקָ השם יתברך וואָס מַיְּן גַּעֲבַעַט האָט געפּוּעלָט כָּאַזְשׁ אַ

העלפְּט, אַז איך דורך אַיְצָט דִּי עַרְשְׁטוּ הַעַלְפְּט פָּוּן סְנָר, ווֹי אַיְיָרָע אַרְיָגָן זעען. דעריבער טו איך זאגַן: רְבוּנוּ-שְׁלָ-עוֹלָם, ווֹאָז קָעַן איך דיר צוּפְּרִידָן שְׁטָעַלָּן אַן אַפְּדָאנְקָעָן פָּאָר דעם גוֹטָס ווֹאָס דַוְזָאָסְט גַּעַטָּאָן אַן טוֹסְט פָּאָר מִיר. דַוְזָאָסְט מִיר אַרְוִיסְגַּעַנוּמָעַן פָּוּן פִּינְסְטָעָרְנִישׁ צו לִיכְטִיקִיִּט, פָּוּן טוֹיט צָום לְעַבְּן, פונעם אַפְּגָרָוָן צָ פָּוּן פָּאַרְשְׁקָלָאָפְּטָן הָאָסְטָו מִיר גַּעַרְאַטְעוּוֹת, וווען מַעַרְעָרָע זענען אוּפְּיךְ גַּעַשְׁתָּאָנָעָן אוּפְּיךְ מִיר אַיְנְצָוּשְׁלִינְגָּעָן, אַוְמִזְיסָט אַן גַּעַלְט אַן אַן זָוְשָׁה מִיר פָּאַרְשְׁקָלָאָפְּט; מִיר גַּעַשְׁלָאָגָן מַעַרְדָּעַלְעָךְ הַוְנְדָעָרָת שְׁמִינִים מַאַן אַיְזָעָנָעָרָיִט, בָּאַצְּוּרָת מַיְּין קַעְרָפָעָר מִיט שְׂוֹאָרְצָעָ צִיכְלָנָס פָּוּן קְלָעָפְּט. מַיְּין גַּאנְצָן קַעְרָפָעָר פָּאַרְוּאַונְדָּעָט.

נָאָר דַוְזָאָסְט שְׁלָ-עוֹלָם הָאָסְט זיך אַנְגַּעַנוּמָעַן פָּאָר מִיר אַן גַּעַמְשָׁפֶט מַיְּין דִּין, וווען מען האָט אַוְעַקְגַּעַנוּמָעַן מַיְּין שְׁיַינְעַם אַיְבָּרָץ אַן גַּלוּסָט פָּוּן מיינע אוּגָּאַן. שְׁוֵין אַפְּגָרָעָדָט פָּוּן מַיְּין גַּעַלְט, גָּאָלְד אַן

אנדרער ווערט זאכן. איך בין א羅יס פון מיין פארמעגן גלייך ווי גאַז האָט מיך באַשאָפַן. ווי גיפט-שלעג האָבָן זיי מיך צעביסן.

רוֹאִיג אָוּן צופְּרִידֶן בֵּין אַיךְ זִיךְ גַּעֲזָעָסֶן אֵין שְׁטוּב, בֵּיזַּעַס זַעֲנָעָן אַרוֹיָּז אָוּנוּ אַנְגַּעַפְּאַלְּן דֵּי מַעֲרְדָּעָר מִיטַּהָּרְנָאָר אָוּנוּ אַרוֹיָּז גַּעַשְׁטוֹוִיסֶן פָּוּן שְׁטוּב, דָּאָס זַעֲנָעָן דֵּי אָוּמְצִיוּוֹלִיזְרְטָעָה מַעֲנְטָשָׂן, הַפְּקָרָה-בָּאַנְדָּעָס אָן פָּאָן אָוּן פִּירְעָר וּוָאָס האָבָן אָוּנוּ אַרוּמְגָעָרִינְגָּלֶט. איך האָבָן גַּעַמְיִינְתֶּן אָז דָּאָס אַיז דֵּי עַנְדָּע פָּוּן אָוּנוּ. אַבעָר דָּעָר חַסְדָּפָן בָּאַשְׁעָפָעָה-הָאָט אָוּנוּ אַרוּסְגָּעָה אַלְפָן.

אֵין דָעָר צְוֹוִיְּפָל צִיִּיט, פָּוּן צְרָה, מִיטַּ צְעַבְּרָאַכְּבָּעָנָעָה לְעַנְדָּן אָוּן פָּאַרְטְּרָעְרָטָע אַוְיָגָן, הָאָבָן אַיךְ אָנְדָּר גַּעַטָּאָן, מַקְיִים צְוַיְּין דָּאָט וּוָאָס אַוְנְזָעָרָעָחָמִים זָאָגָן אָוּנוּ אַיךְ (בְּבָאַמְצִיעָה, בָּ): וּוּעַמְעָן עַט גַּיִיט נִישְׁתְּ גּוֹט אַיךְ אַיְּנָ אַרְטָה זָאָל עַדְגִּין אַיךְ אַצְוּוֹיְּטָעָה אַרְטָה. אַזְוִי אַיִּ מִיר גַּעַקְוָמָעָן אַוְיָפָן גַּעַדָּאָנָק, צְוַיְּ פָּאַרְלָאָזָן מִיְּן גַּעַבְוָרָת לְאַנְדָּר אָוּן דָּיְרָוָה פָּוּן מִינְיָנָעָה עַלְתָּעָרָן אָוּן זִיךְ בָּאַזְעָצָן אַיךְ מִיְּן שְׁוּעוּרָס שְׁטָאָט, דָּיְרָוָה חַשְׁבוּ שְׁטָאָט פָּרָאַנְקָפּוֹרֶט דְּמִיָּן, דִּיְתְּשָׁלָאָן.

הַשִּׁיִּיתָה, דָעָר הַאָרָפָן דָעָר וּוּעָלָטָה הָאָט מִיךְ טַאָקָעָ אַהֲיָן גַּעַברָעָנְגָט אַרְעָם אָוּן נַאֲקָעָט, אָן אָפְּרוֹתָה. פָּוּן אַלְעָם וּוָאָס כִּיהָאָבָן גַּעַהָאָט פְּרִיעָר, אַיז מִיר פָּאַרְבְּלִיבָּן נַאֲרָמִין סְפָר, וּוָאָס אַיךְ הָאָבָן מִיכְבָּר גַּעַוּעָן, וּוִי גַּעַזְאָגָט, מַזְכָּה צְוַיְּין דָעָם רַבִּים, אָוּן בּוּוְדָאִי וּוּעָט עַדְגִּין פָּאַר אַלְעָמָעָן וּוִי דָעָר פָּאַרְגָּעָנִיגָּן פָּוּן טַל אָוּן אָפְּינָעָר רַעֲגָנְדָל.

אַיךְ הָאָבָן נִשְׁתְּ גַּעַרְוָהָט אָוּן שְׁטִילָה גַּעַוּעָן, בֵּיזַּעַס אַיךְ הָאָבָן גַּעַברָעָנְגָט מִיְּן חַיְבָּרָ צָוָם דָּרוֹק, צְוַיְּ לְעַרְנָעָן דָעָם רִיכְטִיגָּן אָוּן גּוֹטָן וּוּעָגָפָרָן מַעֲנְטָשָׂן וּוִי מִינְסָ גַּלְיִיכָּן אָוּן וּוּינְצִיקָּעָרָ פָּוּן מִיר, זַיִּי צְוַיְּ פִּרְזָן דָּרוֹקָן קַוּעָלָן פָּוּן מִים חַיִּים, וּוִי אַיךְ הָאָבָן גַּעַלְעָרָטָה פָּוּן מִינְיָנָה הַיְלִיגָּעָ רַבִּים אָוּן עַלְתָּעָרָן, וּוָאָס זַעֲנָעָן שְׁוִין אַוְיָפָן עַולְמָם-הָאָמָתָה. דָאָס זַעֲנָעָן מִיְּן פָּאַטָּעָר, דָעָר גָּאוּן רַיְּ אַהֲרֹן שְׁמוֹאָל קַאיְדָּעָנָאָוָעָר זְכוּרָנוּ לְבָרְכָה,

און מײַנע אַנדערע רבּיַס, די וועלטס גאָונִים, ווֹאָס אֵיךְ האָבּ זַיִ מְשַׁמֵּשׁ געווּן, אָוּן גַּעגָּסֶן ווֹאָסֶעֶר אוּפּ זַיִעֲרָע הענט, אָוּן פֿוֹן זַיִ לְעֵבּ אֵיךְ.

אונזעָרָע חכמים זאגַן אָוּן, אָז מְשַׁמֵּשׁ זַיִן תַּלְמִידִ-חֲכָמִים זַיִ נָאָךְ גַּרְעָסֶעֶר וּוי לעַנְגַּעַן בַּיִּ זַיִ (ברכות ז, ב). אֵיךְ הָאָבּ זַיִ צּוֹגַעַקְוַת דָּעַם רִיכְתִּיגַן אָוּן גַּלְיִיכְן ווּעַגּ פֿוֹן מִין עִיקָּר ربּי, דָעַר גַּאָוּן אָוּן חַסִּיד רַ' יוֹסֶף, דָעַר זַיִן דָעַם גַּאָוּן רַ' יהּוֹדָה יְזָדָל בְּרוּנוּם לְבָרְכוּה, ווֹאָס אִיז גַּעַוּן דָעַר רַב אָוּן רָאֵשׁ יִשְׂבָּה אַיִן דָעַר שְׁטָאָט מִינְסֶק, ווֹיְסְרוּסְלָאנְד. ער אִיז נְפָטָר גַּעַוּאָרָן אַיִן דָעַר שְׁטָאָט נְרוּיסָ-דוּבָּנָא.

אֵיךְ האָבּ גַּעַטְרָוּנְקָעָן מִיט דָוָרְשָׁת זַיִנְעָ ווּעַרְטָעָר אָוּן זַיִ אַיבָּעָר גַּעַזְעָצָט אַיִן מִין סְפָּר, וּוי אֵיךְ וּוּעַל שְׁרִיבְּן וּוּעַגְּן דָעַץ אַיִן צּוֹוִיְּטָן חָלָק פֿוֹן סְפָּר. אַיִן אַסְאָךְ פְּרָקִים אִיז דָאָס מְמַשׁ דָעַר לְשׁוֹן פֿוֹן מִין רְבִּיעָן. טִילְיַה מָאָל האָבּ אֵיךְ מּוֹסִיף גַּעַוּן עַפְעָס, אָוּן טִילְיַה מָאָל עַפְעָס אַרְאָפְגָּעָנוּמָעָן, כְּדִי זַיִעֲרָעַ לִיפְנֵן זָאָלָן זַיִ בְּאוּרָעָן אַיִן קָבָר.

כְּדִי נִשְׁתַּחַוו צַו נְעַמְּדָן די קְרָוִין פָּאֵר מִיר, וּוּעַל אֵיךְ גַּעַבְּן אַדְּאָקְ צַו מִינְעָן דְעַרְצִיעָר אָוּן רֻעְבָּעָס. אֵיךְ הוּאַבּ אַוְיִף מִינְעָן אוּיִין צַו עַלְתָּרָן אָוּן רֻעְבָּעָס, מְקִיּוּם צַו זַיִן די רִיאַד פֿוֹן אַונְזָעָרָעָ חֲכָמִים (נְגִילָה טָו, א): ווּעַרְעָס זָאָגָט אַיבָּעָר אַזְאָךְ רִיכְתִּיגַן אַיִן נְאָמָעָן פֿוֹן דָעַם ווֹאָס האָט דָאָס גַּעַזְאָגָט, בְּרַעֲנָגָט די גַּאֲוָלה אוּיִף דָעַר ווּעַלְתָּ.

אֵיךְ בֵּין מַתְפָּלָל צַו הַשִּׁׁיִּית שְׁטָעַנְדִּיק צִיִּיט, אַז יַעֲדָעָר ווֹאָס האָט גַּאֲטָא אַיִן הָאָרֶץ, זָאָל לַיְיָעָנָן דָעַם סְפָּר פֿוֹן רִיכְשִׁיגָע אָוּן גּוֹטָעָ רִיאַד, צּוֹוִי אָוּן דָרִיאַיְיַה מָאָל, אָוּן מְקִיּוּם זַיִן ווֹאָס עַס שְׁטִיטִית דָאָרטָ, ווַיְיַל אֵיךְ בְּרַעְנָגָט דָאָרטָ גַּעַוְוִיסָע זָאָכָן ווֹאָס מעַנְטָשָׁן נְעַמְּדָן נִשְׁתַּחַוו אַכְּטָ אוּיִף זַיִ, זָאָכָן ווֹאָס מעַן טַעַט מִיט די פִּיסְט - זַיִ מְקִיּוּם צַו זַיִן מִיטָּן גַּאנְצָן הָאָרֶץ אָוּן נְפָשָׁה. ווַיְיַל די דָאָזִיגָע מְצֹוֹת לִיגַן מְמַשׁ וּוי אַ וּוּקְגַּעְלִיְיַגְט אַיִן אַ וּוּינְקָל אָוּן קִיְּנָר

קוקט זיך נישט אום אויף זיי - דעריבער טו איך רעדן וועגן זיי אין דע - עפנטעלכקייט, נישט פארשעט.

איך האב איבער געצעט דעם לשון פון ספר אויך אויך
דייטש-אידיש, כדי עס זאלן קענען לייענען דערין
יעדר איינגען און וויסן וואס ער האט צו טאן, ווי איר זען
אביסל פון דעם אין דעם חלק, אבער דער עיקר וועט איר זען אינענו
צוויטן חלק.

דער באשעפער איך מײַן עדות, איז ווען איך האב אָנגעהויבּן צו דורך
דעם ספר האב איך נישט געהאט אָ פרוטה אין טאש, אָבער פון
הימל האט מען מיר געהאלפּן איז איך האב געענדיקט דעם ערשות
חלק. איך טו מתפלל זיין צומ באשעפער, ער זאל מיר טאן אָ חסֿד, אין
זאל קענען ענדיגן אויך דעם צוויטן חלק.

איך האָף צו השײַת איז דער ספר וועט נאָך געענדיקט ווערן נאָך פֿאָר
חנוכה וואס קומט צום גוטן אויף אונז.

דעריבער טו איך בעטן אָחינו בני-ישראל: איילט זיך צו, קוקט נישט
אויף קיין געלט, אָפְּילו ווען איר האט דאס ניט, און קויפּט
ביי מיר דעם חלק, און אייערע אויגן וועלן דערלייכט ווערן ווי די זון
אין הימל מיטאָג צייט. און ווער ס'אִיז מקִים דעם ספר, וועט זוכה זיין
צו זען די בויאונג פון ציון און ירושלים.

דאָס זענען די ווערטער פון בעטער, וואס שרייבט מיט שוואָכּע הענט
און צעבראָכּענע לענדן.

הקטן צבי הירש

דער זון פון ר' אהרן שמואל קאַידענאָווער זלה"ה

**פארווארט פון דעם
ארוייסגעבער**

אין אונזער היינטיגען דור יתומ וווען עס פעלן אונז לײידער די הייליג ז
צדיקים זיינ' פון די פריערדיגע דורות, און עס איז נישטא ווערד עז
זאל מוכיח זיין בדרכי מוסר והתורה, קען דער הייליגער ספר קָ
הישר מלא זיין דעם חסרון, וויל וווען מען איז מעיין אין דעם ספו,
זעט מען ווי דער הייליגער מהבר רעדט צו יעדן אײַנעם פון אונז, גליי-
ער ווֹאלט געלעבט אין אונזער דור, און ווי ער ווֹאלט געוואוושן
וועגן אלע גרויסע נסינוות צו וועלכע אונזער דור איז אויסגעשטעלט.

עס איז ידוע ווֹאָס דער מדרש זאגט אויפּֿז פְּסוֹק "עת לעשות לה'
הפרו תורהן", אֶז וווען עס איז אֶדור פרוץ, מען האלט נישט די'
תורה, מען איז נישט מקיים אריע מצוות ווי עס דאָרכֿ צו זיין, עס איז
הפרו תורהן", דעםאלטס איז "עת לעשות לה'", מען דאָרכֿ טוען
פֿאָר דעם אויבערשטן, צו שטאָרְקָן דעם קיומ פון דער תורה הקדושה.

אויך איז כדאי צו ברענונגען דא ווֹאָס הָגָהּ קָרְבִּי הַלְּ קָאָלָמִיעֵד זיינ'
שרייבט אין זיין הקדמה צום ספר "עת לעשות", אֶז דער ספר
קָאָסְט אִים אֶן אֶ שייעור טרען אָון זיינער פִּיל שעהין ביטול תורה
ארוייסצוגעבן עס פֿאָר דער ווֹאלט, אֶבער ער טוט עס כדי'
אויניצובראונגען אמונה, בטחון און מדות טובות אין אידישע הייזער
ווֹאָס עס מאנגלאט זיינער אין היינטיגן דור.

אויב ר' הַלְּ קָאָלָמִיעֵד שרײַיבט אָזוי מיט הונדרטרט יָאָר צוּרִיק, ווֹאָס
איז איז פֿאָרגָלִיךְ צום היינטיגן דור געוווען אֶדור פון תורה און
יראה, קדושה און תורה, וווען עס האבן נאָך געלעבט הונדרטרטר
גאָונִים וצדיקים איז אלע מדינות וואָו אַידִין האָבן געוואוינט, אָון דאָך
שרײַיבט ער, אֶז עס אֶז פֿאָלְט אוּיס אָזָא ספר פֿאָר די ווֹאלט, איז ווֹאָס
זאלן מיר זאגן היינט בעוועה"ר, וווען אידישע קינדער זענען

אויסגעשטעלט צו פֿאַרְשִׁידְעָנָע נסיוונות ברוחניות ובעשניות, נוענטשן דענען פֿאַרְיָאגַט נאָךְ فְּרָנָסָה, אָוּן עַס אֵיז אָונְטָעָרְגָּוָאָקְסָן אַ דָּוָר בְּלִיעָהָר וּוֹאָס הָאָט זִיךְ בְּעֹזָה שְׂטָאָרָק צְעָבְּלִיט, אֲבָעָר מַעַן וּוַיִּסְטָם מַעַט נִישְׁתָּוּ וּוַיְאַזְׁוּ עַס הָאָט אַמְּמָל אָוִיסְגַּעַזְעָן אָן עַרְלִיכָּעָר אִיד.

דאָס הָאָט אָוּנָז טָאָקָע שְׂטָאָרָק מַחְזָק גַּעֲוָעָן אִין אָוּנְזָעָר זְרוּבָּעָט, זְעַנְדִּיגְ דִּי וּוַיְכְּטִיגְקִיט פָּוָן אָרוּסְגַּעַבְן פָּוָן דָּאָט אָזָן סְפָר וּוַיְדָעָר קְבָּהִישֶׁר אֵיז, כְּדִי צו דְּעַרְלִיכְטָן דִּי אָוִיגְן פָּוָן אִידִישָׁע קִינְדָּעָר אָוּן דְּעַרְוּוֹאַרְיָמעָן זַיְעָרָע הָעַרְצָעָר מִיט דִּי הָאָרְצִיגָּע אָוּן וּוְאָרְיָמעָן מַסְרָ-רִיְיד פָּוָן הִילְיגָן מַחְבָּר זַיְיָע.

עַס אֵיז כְּדִאי צו בְּרַעְגָּעָן דָּא, וּוֹאָס רִ' הַלְּלָאַמְּמִיעָר שְׂרִיבְט אִין דִּי הַקְּדָמָה צו זִין סְפָר עַת לְעַשּׂוֹת, זּוֹלְקָ: וּוַיְיל אִיךְ הַזְּבָ אִין פְּאַרְלִיףְ פָּוָן מַעְרְעָרָע יָאָרָן גַּעַהָאָט אַ גְּרוּיסְן פְּאַרְקָעָר אָוּן זֶוּ סְאָךְ בָּאָגְעָנְיִישָׁן מִיט פֿאַרְשִׁידְעָנָע סְאָרְטָן פָּוָן אִידִישָׁע קִינְדָּעָר, אָז אִיךְ הַאָב זַיְיָ גּוֹט קַעַנְעָן גַּעַלְעָרָנְט, בֵּין אִיךְ שְׂטָאָרָק אַיְבָעָרְצִיגְט, אֹז אֲפִילּוּ בַּיְיָ דִּי נִידְעָרִיגְסְטָעָן קָלָאָסְן פָּוָן דִּי אִידָּן אֵיז דִּי אָמוֹנָה אָוּן לִיבְשָׁאָפָט צָוָם דָּת אָוּן צָוָם בּוֹרָא בְּרוֹא הָוָא נאָךְ פָּעָסָט אָוּן גַּעַטְרִיִּי. אָוּן אוִיךְ אִין דָעָר הַיְינְטִיגָּעָר צִיְּיט אֵיז זַיְיָ נאָךְ אַלְץ פְּאַסְיָג דָעָר נָאָמָעָן "חַבּוֹקָה וּזְבוֹקָה בְּךָ" - מִיְּן פָּאָרְנוּמָעָן אָוּן מִיְּן וּוֹאָנוֹשָׁ אֵיז צו שְׂטָאָרָקָן זַיְיָ אִיךְ אִידִישְׁקִיט אֲזֹוי וּוַיְ אַמְּוֹעָר פָּוָן אַ פָּעָסְטוֹנָג. אָוּן אִין גַּעַוְיִסְעָה יְזִיכְטָן דִּי פְּרִיעָהִידְגָּעָע זְעַנְעָן זַיְיָ נאָךְ מַעְרְ לִוְיְבָנְסְוּוּרָט וּוַיְ דִּי דָרוֹתָה הָרָאָשָׁוּנִים, דִּי פְּרִיעָהִידְגָּעָע דָרוֹתָה. אָוּן דִּי גַּאנְצָע אָוְרְזָאָךְ פָּאָרוֹאָס גַּעַוְיִסְעָ עֲנִינִים זְעַנְעָן אָפְגָעָשְׁוֹאָכָט בַּיְיָ אִידָּן, אָוּן אִין טִיל גַּעַגְעָנָטָן אֵיז אֲפִילּוּ אִידְיִזְקִיט שְׂטִיטָה אִיךְ אַפְגָעָשְׁוֹאָכָט, פָּאָרְקָלְעָנָעָרָט אֲדָעָר פָּאָרוֹוִיְינִיגְעָרָט, אָוּן גַּאָר שְׂטָאָרָק אֲפְגָעָשְׁוֹאָכָט, פָּאָרְקָלְעָנָעָרָט אֲדָעָר פָּאָרוֹוִיְינִיגְעָרָט, אָוּן שְׂטִיטָה אִיךְ אַפְגָעָשְׁוֹאָכָט בַּיְיָ אִידָּן, אָוּן אִין טִיל גַּעַגְעָנָטָן אֵיז אֲפִילּוּ אִידְיִזְקִיט שְׂטִיטָה אִיךְ אַפְגָעָשְׁוֹאָכָט, פָּאָרְקָלְעָנָעָרָט אֲדָעָר פָּאָרוֹוִיְינִיגְעָרָט, אָוּן אָמוֹוִיסְנָהִיִּיט, וּוַיְיל זַיְיָ זְעַנְעָן לִיְדָעָר פָּוָן דִּי פָּאָרְשָׁרִיפָּטָן פָּוָן דָעָר הַיְילְגָּעָר תּוֹרָה נִישְׁתָּוּ נאָר דָעְרוֹוִיְטָרָט, נאָר אוִיךְ פְּרָעָמָה, וּוַיְיל בְּעוֹהָיָר זְעַנְעָן פָּאָרָאָן זַיְעָר זְעַלְטָן אִמְתָּדִיגָּע טְרִיעָה פְּרִיעָר, אָוּן דָוָךְ דָעָם זְעַנְעָן זַיְיָ כְּצָאן בְּלָא רֹועָה, וּוַיְ שָׁאָפְ אָן הִיטָּעָר, אָוּן אִין גַּעַזְיִסְעָ

שטעט דארך מען זיין באטראכטן ווי פָּאַרְבָּלָאנְדוּשָׁעַטָּע שָׁאָפּ, צָלִיב
זֵיַעַר פָּאַלְשָׁע מְנַהֲגִים. דעריבער האלט איך פָּאַרְמִין פְּלִיכְתָּמְקִיּוֹן צַו
זַיְינָן דִּי מְצֻוָּה פָּוּן "הַפְּרוֹתָרְתָּךְ" וּוּעֲגָן "עַת לְעַשּׂוֹת לְהָ", אָז וּוּעַן מְעַן
וּוְילְ צְוָרָעָכְט וּוְיַיְזָן אִדְישָׁע קִינְדָּעָר, מּוֹז מְעַן זִיךְ מְבָטָל זַיְינָן פָּוּן רָוָה
לְעַרְנָעָן, אָז דִּי בְּרַעַנְעַנְדִּיגָּע קוֹיֵל פָּוּן אַבְרָהָם אַבְינוֹ צַו הַשֵּׁם יַחֲבָרָךְ זָאָל
ニישט פָּאַרְלָאָשָׁן וּוּרְעָן אִינְגָּאנְצָן בַּי זַיְינָעַ קִינְדָּעָר אִין דָּעַם לְעַצְטָן דָּוָר
וכו' עיין שם.

אוֹיךְ שרייבט ער דארט בתוך הדברים: אויב דו וועסט נישט פְּרִוְילִין
בַּי מְעַנְעָר, וועסטו פּוּעַלִין בַּי פְּרוּעַן וּוּלְכָעַ זַיְנָעַן
וּוַיְיכְהָרְצִיג; אויב דו וועסט נישט ווירקן בַּי יְוָנָגָע מְעַנְטָשָׁן, וועסטו
ווירקן בַּי אַלְטָע; אויב דו וועסט נישט ווירקן בַּי גַּעַזְוָנְטָע, וועסטו
ווירקן בַּי קְרָאָנָקָע אָוֹן בַּי מְדוֹכָאִים בִּיסּוּרִים, דִּי וּוֹאָס זַעַנְעָן גַּעַפְּלָאָגָט
פָּוּן יִסּוּרִים; ווי אוֹיךְ בַּי אַזְעַלְכָע וּוֹאָס זַעַנְעָן פָּאַרְפָּאַלְגָּט פָּוּן דִּי גַּעַגְּ
הַזָּמָן, פָּוּן פָּאַרְשִׁידְעָנָע שְׁלַעַכְתָּע צַוְּפָאָלָן. אָבָעָר לוּיט מִיְּנָן מִיְּנוֹגָ
וועסטו מְצָלִיחָ זַיְינָ אִין אַלְעָ דִּיְנָעַ וּוּעָגָן. פָּאַרְכָּט דִּיק נִשְׁתָּה! זַיְינָט
בָּאַזְאָרָגָט! שְׁרָעָק דִּיק נִשְׁתָּאָפּ! ווַיְיַיְלָדִי אִידְישָׁע קִינְדָּעָר הַאָבָן גַּעַוְּאָט
אָן אָוֹר-אַלְטָן פָּאַטְעָר אַבְרָהָם, וּוֹאָס דִּי תּוֹרָה שְׁרִיבָּט אוֹרֶף אִים
וּוְהָאמִין בָּהָ", אָז זַיְינָ גְּלוּבָן אִין הַשֵּׁם יַחֲבָרָךְ אַיז גַּעַוְּעָן פָּעָסָט אָוֹן
שְׁתָאָרָק, מְמִילָּא אַיז דָּאָךְ דִּי אַמְוָנה אִינְגָּעוֹרָאָרְצָלָט בַּי אִידְישָׁע קִינְיָעָר
בְּתוֹרָת יְרוּשָׁה, אָוֹן זַיְיעָר נָאָמָעָן אַיז אוֹרֶף אִיבִּיג "מְאַמְנִים בְּנֵי
מְאַמְנִים". דעריבער, לוּיט מִיְּנָן מִיְּנוֹגָן, וועסטו זַיְיעָר אַסָּאָךְ ווּירָקָן. אַ
סָּאָךְ אִידְישָׁע קִינְדָּעָר וּוּלְזָן דִּיק קָוְשָׁן, אָוֹן אַסָּאָךְ וּוּלְזָן בַּיִם לִיְעַנְעָן
פָּאַרְגִּיסְן טְרָעָן, וכו', עיין שם.

דָּעָר ספר קב היישר איז קיינמאָל נִשְׁתָּה גַּעַוְּעָן אִין אַ רִיכְטִיגְן אַיִּישָׁ
אוֹן מִיטָּ דִּי צִיִּיט, פָּוּן אוַיְסָגָבָע צַו אַיְסָגָבָע הַאָבָן זִיךְ גַּעַמְּנִירָט
דִּי גְּרִיְזָן אָוֹן קְרוּמְקִיְּטָן אִין לְשׁוֹן פָּוּן סְפָּר, אָוֹן דָּאָס הָאָט גּוֹרָם גַּעַוְּעָן
אוֹ מִיטָּ דָּעָר צִיִּיט הַאָבָן וּוֹאָס וּוַיְצִיגְעָר מְעַנְטָשָׁן אַרְיְנְגָעָקוּקָט אִין
אַיִּהְם.

דעריבער האבן מיר זיך אונטער געגענו מען אַרויסצונג בעבן דעוו ספר "קב הישר" אין דעם היינטיגען אַידישען אויסלייג, מיט פיהל הוסףota, צוגע פאסט צו יעדן עניין או עס זאל זיך ליענען זויף אַ ליעכטן אופן.

אַפְּילו ווען מיר האבן געמווט ענדערן ווערטער, דאך האבן מיר זיך באָמִיט אַרויסצובערענגען ריכטיג דעם געדאנק פון מהבר אין ספר, וויויט מעגליך. אלע באָמִיאוֹנגען זענען געטוּהן געווארן כדי עס זאל זיין גרייניג צו לערנען פֿאָר יעדן וואָס וויל זיך דערוֹאָרָעָמען מיט די היליגע ווערטער פון ספר.

מיר האבן נישט געקוּט אויף קײַן מי און אויף די ריזיגע הוצאוֹז פון אַרויסגעבן אֶזָּא ספר אין אַ שיינע אַויפֿלאָגָע אין דער היינַכְּ גַּעֲרֵץ.

מיר האבן זיך באָמִיט אַרויסצושורייבן די ראשי תיבות וואָס זענען געדרוקט געווארן אין ערשותן דרוק, קאמעַס (פסיק'ן), און נקודות, אַיְנַעַטְיִילַט אין פֿאָראָגרָאָפָּן, קעפלעַך אַינְמִיטַן די פֿוקִים אויף פֿאָרְשִׁידְעָנָע עניינים.

מיר האבן אויך צוגעלִיגט וויכטיגע הערות און הוסףota בְּיִם סְוִף פָּוָן די פרקים, ווי סיַפְּוָרִי מעשיות און אַנדערע וויכטיגע ידִיוֹת, וואָס האבן אַ שייכות מיט די עניינים וועלכע דער מהבר באָהָאנְדָלַט אין דעם פרק. מיר האבן אויך צוֹזָמָעַנְגָּעַקְּלִיבָן אין פֿאָרְשִׁידְעָנָע ערְכָּעָר, פָּוָן רִיךְ פָּוָן די פֿוֹסְקִים וואָס זענען נוגע צו די רִיךְ פָּוָן מהבר, און זילץ אַין אַ לִיכְטָע און צוֹגָעַנְגָּלִיכָּע שְׁפָרָאָך, כדי צו באָרִיכְעָרָן זעם לִיעַנְעָר מיט ידִיעָות וועגן די עניינים וואָס דער מהבר דערמאָנט.

מיר ווילן דא אויך באָטָאנְעָן, אֹז מיר האבן נאָך אַ סָּאָך הוסףota און הערות אויף דעם ספר קְב הישר, און כדי דאָס אלְץ אַפְּצָוְדְּרִיךְן וואָלְטָן מיר זיך גענוויטיגט אַין נאָך פִּיל צִיִּיט. מיר האבן אַבעָר נישט געוואָלָט צוּרִיקְהַאָלָטָן דָּאָס אַפְּדוּרְקָן דעם ספר, וויל עס אַיז אַ כְּפָר

וואס ריבים צרייכים לו (עין ביצה כ"ה ע"ב), און פאר א סאך מענטשן אייזעס ממש אין עניין פון פיקוח נפש, צו רاطעוען דינשומות פון די היינטיגע יונגע קינדער, און מיר האפן אפזודורוקן אין די קומענדייגע אויסיגאבעס אלע נויטיגע הויספות.

אונזער נײַער ספר אייז באשיינט מיט די הסכמאות פון הרובנים הגאווים הצדיקים אודוואר, קאשווי, מגולי פוסקי דורינוו שליט', א, וועלכע דרייקען אויס טיפע אונערקענעונג און אָפְשָׁאצּוֹנָג פאר אונז נזר הייליגע אָרְבָּעֶת אַרוַּיְצּוֹגָעֶבֶן דעם ספר קב הישר על צד הייתר טוּוּן.

מייט די גאנצע מי און אָרְבָּעֶת וואס מיר האבן אַרְיִינְגָּלְיִוָּט אַרוַּיְצּוֹגָעֶבֶן דאס ספר ברוב פאר והדר, וויסען מיר פארט, און "שגיאות מי יבין", אוןעס אייז מעגליך איזעס אייז אַרְיִינְגָּלְיִוָּט אָדָעֶר אָן אָוּמְפָּאַרְשְׁטָעַנְדְּלִיךְ לשון. דעריבער בעטן מיר די חשובי לעינער איז זיי זאלן אונז דן זיין לךַף זכות, צוליב די אויסערגעווענלייכע מי וואס אייז פֿאַרְבּוֹנְדֵן מיט אַרוַּיְצּוֹגָעֶבֶן אֶזְאָ ספר.

אייך וויל דענקען דעם אויבערשטן וואס אייך האב געהאט דעם זכות מזוכה צו זיין את הרבים, אַרוַּיְצּוֹגָעֶבֶן פֿוֹנְדָּאַסְנִי דעם ספר יב הישר, וואסעס אייז איצט געווארן 289 יאָר זינט די פֿטְרָה פון מהנור (שושן פורדים תע"ב – תשס"א).

יהי רצון או דער זכות פונעם הייליגן מחבר זאל מגין זיין אויף מיד און מיין בני-בית און אויף יעדן אײַנעם וואס האט צוגעהאלין אַרוַּיְצּוֹגָעֶבֶן דאס ספר, זיי זאלן געהאלפּן וווערטן מיט אלעט וואס זיי ווינטשן זיך אליען, בני, חי' ומזוני, דערציען זיערע קינדער צו תורוזן, חופה און מעשים טובים.

מיר האפן או דאס ספר ווועט אַרְיִינְשִׁיְנָעַן קדושה און יראת שמים אָז אידישע הערצער, און מיר וועלן זוכה זיין צו זען ישועת כל ישראל ושמחתן.

עס זאל בי אונז מקוים ווערטן די נבואה פון ישעיה הנביא (ו"ב, ז-ט)
 מה נאו על ההרים רגלי מבשר משמע שлом על הרי יהודה,
 אומר ל'צ'ון מלך אלוקיך וכו' כי עין בעין יראו בשוב ה' צ'ון, דראו כל
 אפסי ארץ את ישועת אלוקינו, במהרה בימינו אמן.

חודש תשרי תשס"א לפ"ק

המ"יל

**אויסצוגן פון גאוני וצדיקי ישראל וועגן דעם
הייליגן ספר קב הישר**

דער מחבר פון "ילקוט-מעם-לוועז", וואס האט געלעבט זיין דור פון "קב הישר", און צפת, רימט אים זיער, און א סך מאל ברענget ער פון אים גאנצע קאפאיטלען און זיין ספר.

דער גרויסער און באואוסטער חדיד"א, - הרב חיים יוסף זוד איזולאי זי"ע, דערמאנט דעם "קב הישר" זיער א סך מאל און זיינע ספרים און ער האט זיך שטענדיק געפונען אויף זיין טיש. נר זאגט אויף אים: "א ספר וואס איז מעורר צו יראת שמיים.

דער מחבר פונעם הייליגן ספר: "שבת-של-מי" ר' יעיב שבשו שבתי פון סייניגאליא, אַ-דור און אַ פרײַנד פון חדיד"א זי"ע, זאגט אויפן מחבר פון ספר "קב הישר": מען דארף זיין געווארנט אין יעדן ווארט זיינס, וויל ער איז זיער אַ געהויבענור מענטש (שבת-של-מי שבת כא, ב).

דער "פרײַ-מאדים" זי"ע, שריבט: "קב הישר", אַ לעבעניז-וויכטיק ספר, וואס היילט די נשמה און גוף. אלע זיינע וווערטויר זעגעו דורךעטראכט און מוסר. עס העלפט סי דעם תלמיד חינט און סי דעם דורךשניטלען איד און פרוייען".

דער הייליגער "נועם אלימלך" זי"ע, - ר' אלימלך פון לייזענץ האט שטענדיק געלערנט אין דעם הייליגן ספר "קב הישר". הונדרט און צוויי מאל האט ער געלערנט דעם "קב הישר" - לoit דעם נאמען און קאפאיטלען פון ספר (אור אלימלך, אות ק"ה).

דער קאנציגער מגיד - ר' ישראל הופשטיין זי"ע, האט באַוואָונדערט דעם ספר און זיך אויסגעדריקט אויפן "קב הישר": "יאָז מען לערנט אַ שטיקל זוהר וואס געפינט זיך אַין "קב הישר", אַיז דאס מער מסוגל מעורר צו זיין דעם מענטשן צו יראת שמיין, ווי ווען ער וואָלט געוווען געלערנט דאס זעלבע שטיקל אַין זוראָ אליאין (מאיר עיני חכמים תנינא, אמור).

דער אַסְטְּרָאָוּצָעָר גָּאוֹן אָוּן צָדִיק - "ר' צָדֹק זִיּוּעַ פָּון זִיּוּן דָּוּוּ" אַיז מסביר די וווערטער פון הייליגן קאנציגער מגיד: "די נשפה

פונעם מענטש קומט פון גאר הויך און נידרייקער ביז אראָפּ דעריבער אַ נשמה וואָס קומט פון אַ נידעריק אָרט, קען נישט פֿאָרטיטין ענינים וואָס קומען פון אַ העכערן אָרט ווי זיוו שורש נשמה, דעריבער ווער עס לערנט דעם זוהר אין "קב הישר" פֿאָרטיטין עס בעסער ווי ווען ער וואָלט עס געווען געלערנס איינעם זוהר אלֵין, וויליל דער מחבר פון "קב הישר" האָט אַריינגעג נבן אין זיין ספר דעם כוח הקדושה פון זיין שורש נשמה, דעריבער יונע מען נתעורך ווערן מער דורך לערנען דעם "קב הישר" אַיידער דעם זוהר גופא.

דער וועלט באַריימטער "חתם-סופּר" זי"ע, באַטאָנט זיין זיין צוואה: "די טעכטער זאלן לערנען אין די ערלעכע ספרינו אַויף אִידיש, וואָס זענען באַזירט אַויף די אַגדות חז"ל.

זיין גרויסער תלמיד דער "לב העברי", ר' עקיבא יוסף שליעזינגער זי"ע, זאגט, אַז דאס איז טאָקע געווען די כוונה פונעם "חתם-סופּר" מען זאל לערנען אין הייליגן ספר "קב הישר".

דער וועלט באַריימטער ר' אהרון טשערנאָבלער מגיד, זי"ע, און דער אַייניקל פון מאָר עיניים ר' יצחק מסקוירא האָבן זיעער זיעער משבח געווען דעם "קב הישר" און באָפּוילן צו לערנען אין אַיס.

ווי באַוואָוסט איז דער "קב הישר" געווען אַ תלמיד פון מחבר "יסוד יוסף" און ציטירט אַיס אַס מאָל אין זיין ספר.

דער "יסוד יוסף" איז נישט אָראָפּ פון רבּי אהרון טשערנאָבלערס טיש.

דער "שר שלום" פון בעלאָ, ערשטער בעלאָר רבּ זי"ע, האָט עדות געזאגט אַויף זיך, אַז זיין יראת שמים האָט ער געשנט פון די הייליקע ווערטער פון דעם ספר "קב הישר" און אַיס גע'ערנט הונדערט און צוּיִי מאל לויט דעם נאמען און קאָפּיטלען זונעט ספר.

דער "צמח צדק" פון ליובאוויטש, דער גאון און קדוש ר' ואַחמת מענדל זי"ע, אַין זיין אַנוּזיזונג וועגן יראת הי צו זייןס אַ גִּזְיסן תלמיד, דיבּיט ער אַן אויפּן הייליגן "קב הישר".

דעך "שפתי צדיק" - פילצער רב זי"ע, שרייבט אין זיין צוואח: "יעדער זאל ערנען מיט זיין קינדער דעם ספר "קב הישר" א סך מאל, כדי עס זאל ארייניגין אין זיינער הערכען מוסר און צניעות".

רב חיים פלאגי זי"ע, שרייבט וועגן דעם ספר "קב הישר": יעדער זאל ערנען אינעם ספר "קב הישר", ווי אויך אונזאגן זיין קינדער זי זאלן איזוי טאון. ער אליאן פלעגט יעדן מוצאי-שבון לעrnען אינעם "קב הישר".

**אַ קְוָרְצָעַ בָּאַשְׁרִיבָּוָנָג, צַו דָּעֵר נִיְיעָר אֹוִיסָוָאַבָּע
פָּוָן הַיִילִיגָּן סְפָּר "קְבָּהַיִשְׁרָ" אִין אִידִיש**

אונזערע ידיעות וועגן מחבר ספר "קב הישר" זון זיין
בייגראפיע זענען זיער אדרעם, כאטע דער
פארשפֿרייטקייט פון זיין ספר. וואס מיר האבן يا, זענען קרי' שקאעלעך
צונויונגעקליבּן פון דא און דארטן, ספֿעצייל פון זיין הקדמה און פון
זיין פֿאטערס ספרים.

דער מחבר פון "קב הישר" ר' צבי הירש קאידענאווער
צ'להה, איז געווינ א גרויסער צדיק, איינגער פון די
גרעסטע רבנים צוישן די גдолיל ישראל פון דער שטאָט
פראנקפורט. זיין גרויסקייט איז נישט אַפְּצּוּשָׁאַצְּן. אלֵין האבן
אוֹף אִם אוַיסְגָּעָרְוָפָּן "מְקוֹדֵשׁ מְקוֹדֵשׁ", און טאָקָע עדות
געזאגט אוֹף זיין גרויסקייט (זעווויטער די הסכומות פון די רבנים).

דער מחבר איז געבורן געוואָרֶן מיט העכדר דריי הונדעַט יאָר
צ'ורייך, בי' זיין פֿאטער, הגאון הצדיק המפורסם רבּי אהרן
שמעאל קאידענאווער שלמה זצ"ל, מחבר פון די ספרים: ברכת
הזבח אוֹף "קדושים"; תפארת שמואל אוּפְּfn "ראָשׁ"; ברכת שמואל
אוֹף תורה און שאלות און תשובה מיטן נאמען אמונה שמואל.

דער נאמען קוידענאווער, נעמט זיך פון דער שטאָט קוידענאו, נישט
ווית פון מינסק, וואו ר' שמואל איז דארט געבורן געוואָרֶן. ר'
שמעאל איז געווען א תלמיד פון ר' יעקב און זיין זון ר' העשיל פון
לובליין.

**בִּי רַבִּי שְׁמוֹאֵלִס בְּרִית הָאָט מַעַן אִם אַ נָּמַעַן גַּעֲגַעַן נָאָר אַהֲרָן,
אַבָּעָר שְׁפַעְטָעָר וּוְעַן עַר אִיז קְרָאנְק גַּעֲגַעַן הָאָט מַעַן אִם צִגְגַעַן
דַּעַם נָמַעַן שְׁמוֹאֵל.**

רבי שמואל'ס מamu האט אפילו נישט געגענט דאוועגען, אבער בי לעכט-צינדן, ער בענין, פלאגט זי ווואדען בעטן אפילו אין רוסיש: רבונו-של-עולם, העלפ' מיר, מיין זון שמואל, זאל זיין א תלמי-חכם.

ז'יענדיג נאך גאר יונג איז ר' שמואל אנגענומען געוווארן אין ביה-דין פון ר' משה לימה, מהבר פון "חלוקת מחוקק" אין ווילנע. אין די יארן פון גזירות ת"ח ת"ט איז ר' שמואל אנטלאפֿן פון דארט צוזאמען מיט אנדערע גדולי ישראל קיין הולאנד, דיטשלאנד, עסטריך און אנדערע מדיניות, צוזאמען מיט זיין איינציגן זון דע' מהבר פון "קב הישר". זיין האבן מיטגעמאכט אומבאשריילעכין יסועים. א האר האט געפעטלט צו זיער אומברענונג. צוויי קלינני טעכטערלעך האט ר' שמואל פארלוירן דורך דער צייט.

רבי שמואל האט נישט מאיריך ימים, אין עלטער פון צוויי און זעכץין יאר איז ער נפטר געוווארן אין דער שטאט חמלניך, ווען ער אי' געוען דארט אויף א אסיפה פון גדולי הדור, י"ט תמוז, היתל"ט.

ニישט גענוג וואס דער מהבר פון "קב הישר" האט געליטן קלינען הייט ווי פריער דערמאנט, האט ער אויך אין די שפערער ער יאר געליטן יסורים פון מלשינות און מסירות און פארשפארט געוווארן אי' חפיטה, ער און זיין פרוי און זון, ווי ער פארצייכנט עס אין דער הקרמו צום פאטערס ספר "ברכת שמואל".

דער "קב הישר" האט אנגענומען או אלץ וואס איז געקומען אויך אים, איז געוען ווי א עונש וויל ער האט נישט אפגעדרוקט זיין פאטערט ספרים, און באילד ווי ער איז אריבער קיין פראנקפורט דמיין, דיטשלאנד, האט ער גענומען טאן וועגן דעם.

אויך אין דער ערשטער אויסגאבע פון "קב הישר" דיעט ער אין וועגן די צורות וואס ער האט איבערגעלאכט.

יב

קב

פָּאַרְוּוֹאָרֶט

הַיִשְׁרָר

דער "קב הישר" האט יא מארך ימים געוווען. ער איז ננטראון באהאלטען געוווארן אין פראנקפורט דמיין, שושן-פוריים, ה'תע"ב. פאר צוויי הונדערט נײַן אונן אכציג יאר צוריק.

אויף זײַן מצבה איז אויפגעשריבן געוווארן:

התורני הרבני מוייה הירש קאידענעזוווער

פה קבור וטמוון איש חסיד ונאמן

ה'יה מייַו צְבֵי

בן הרב הגדול

מִיר שְׁמוֹאֵל זְצִיל

נְפִטר יוֹם דִ'

ט"ו אדר שני, תע"ב לפ"ק

תָּנַצְבֵּיה

דער ספר "קב הישר" אין אידיש, וואס מיר גיבן פאר איז איצץ אין אַוְונְדָּעָרְלָעַכְע אֹיסְגָּאָבָע, ווערט פֿאַרְדָּעָכָעָנְט ווי אַיְנוּר פֿוֹן דִי פֿאַרְשְׁפֿרִיטְסְטָע סְפָרִים אין דער וועלט, זינט דריי הונדערט יאָר. פֿוֹן ווען עס איז ערשיינען צום ערשותן מאָל, ביז צען יאָר נאָך דער עושטער ד্‏רֶוק, איז עס איבער געדראוקט געווואָרֶן צענְדְּלִיגָע מאָל, וואס בעוויזט ווי ווית חשוב און אנגענומען ער איז געוווען צווישן אידן.

ביז הינט איז ער שוין געדראוקט געווואָרֶן בערך הונדערט און צו אנטציג מאָל אין פֿאַרְשְׁדָעָנְע לְעַנְדָעָר, אין אַיְרָאָפָע און אָזִיע אַיְן אֹיסְגָּאָבָע איז אֲפִילו געדראוקט געווואָרֶן אַיְן לאָדִינו שְׁפָאַנְיָאַלְעַס. דער מחבר אלְיַין האט געמאָכָט אַיְדִישׁ אַיבְּרָעָזְצָוָנָג צו זײַן ספר.

דער ספר איז נתקבל געוווארן נישט בלוייז בי תלמידי חכמים נאר אפילו בי דעם המון עם און פרויען, צוליב זיין פליטיקער אין ליבטער שפראן, צוזאמען מיט די משלים און מעשיות, וואס זענין מעורר צו תורה און יראת שמים. יעדר אינגעראט געפונגען אין איז זיין אינטערעס, דער תלמיד חכם, איינפאכער ערלעכער איד, פרויען און קינדר.

זײַנְגָּע מקורות פאָרֶן דאָזְגָּן ספר האָט דער מחבר גענומען, אין צוגאָן: צו מדרשים פון חז"ל און זוהר, אויך פון ספרי קדמוניים, ספרי אריז"ל און זײַנְגָּע תלמידים. בעיקר האָט דער מחבר געשעפט פולין הוייפנס פון די הייליגע ספרים ראשית חכמה און של"ה הקדוש.

דער "יסוד יוסף" - רבינו פון "קב הישר", וואס אָגרויסעָר טיל פון "קב הישר" איז באזירט אויף אים, און אָסָאָק קאָפִיטַלָּעָן זענע' ממש דער לשון פון זיין ר宾ן, אָפִילו ווען ער האָט עפָּעָס צו געגעבען אָדער עפָּעָס אָראָפָּעָנָוָמָעָן, דער גרויסער גאנן, חסיד און מקובל ר' יוסף יוסקאָ זצוק"ל, רב און ראש ישיבה אין מינסק און דובנא. אָחָן דעם יסוד יוסף איז דא פון אים אָתשובה ספר מיטן נאָמען "געימה קדושה" און נאָך ספרים.

פֿוֹן דער הקדמה פון ספר "ברכת-شمואל אויף תורה, וואס דער זון, מחבר פון "קב הישר" האָט אָרוֹיסָגָעָגָעָבָן, זעט מען די גרויסקייט פון זון אין קבללה. ער דערצ'ילט דארט אין איינצַלְהַיִּיטַן די גרויסע לֵיד וואס זיי האָבן אַיבָּעָגָעָלָעָבָט אין די בִּיטָּעָרָעָ יָאָרָן.

דער מחבר רופט זיין ספר "קב הישר", צוליב צוּוִי טעמיים: איינער, וועגן די ק"ב - הונדערט און צוּוִי קאָפִיטַלָּעָן וואס דער ספר אנטהאלט; צוּוִיטַנְס, וועגן זיין נאָמען צְבִּי, וואס באָטָרָעָפָט אויך הונדערט און צוּוִי. צ- נִינְצִיק ; ב- צוּוִי אָוָן י- צָעָן, צוזאמען הונדערט און צוּוִי.

אֲסָאֵךְ עניינים וואס זענען נוגע להלכה אוֹן מנהג ישראל יוטאמען נאר פון "קב הישר": א) ווי זיך נישט לאָזָן וואָשָׁן די הַצָּנְט אַין דער פרֵי פון אַרְשָׁע; ב) אַרְיִין לִיגַּן אָן אַיְזָן אַין וואָסְעָר בִּנְתַּדְעָר "תקופה" צוֹלִיב סְכָנָה; ג) נישט לאָזָן שְׂטִיעָן לִידְגָּעָן כְּלִינוּ בעהן בענטשן, אוֹן נאָךְ צענְדְּלִיקָעֶר עניינים אַזְעַלְכָּע.

כְּדַאי צו אונטערשטְרייכָן, אוֹז גַּעוּוִיסְעָה תְּפִילָות וואָס זענען פָּאָרְשְׁפְּרִיט גַּעוּוֹרָן צְוַיְשָׁן אַלְעָ שִׁיכְטָן אַידְן אַיבְּרָה דער וועלט, אַיז זַיְעָר מָקוֹר דער "קב הישר". צוֹם בִּיְשְׁפִּילָה, די תְּפִילָה פון מַוְצָּאִי-שְׁבָת, נאָכֵן זָאגַן די עַלְפִּי פְּסֻוקִים וואָס הוֹבִין זַיךְ אָן מַיְזָן אַנוֹן אָוֹן הַעֲנְדִּיקָן זַיךְ מִיט אַנוֹן, ווי אַסְגָּוָלה אוֹן אַשְׁמִירָה; אוֹן די זַוְוִיטָעָה די תְּפִילָה נאָכֵן לִינְעָן, אַדְעָר זָאגַן דָּעַם נְשִׁיאָא אַין חָוֹדֶש נִיסְן, זָוָן נאָךְ אַנדְעָרָעָה.

וֹוי ווִיתְרַת די תְּפִילָות פון "קב הישר" זענען אַנְגַּעַנוּמָעָן גַּעוּוֹרָן, קענען מִיר זָעָן פון דָעַם, וואָס מִיט יַאֲרָן שְׁפַעְטָעָר האָט דער גַּאוֹן אוֹן קְדוּשָׁה רְ' שְׁמוֹאֵל אַלְבָאָז, אַין יַאֲרָתָקְסָה, צְנוּוֹפְּגַעַנוּמָעָן אַלְעָ צְפָלוֹת פון "קב הישר" אוֹן זַיְעָגָדְרוֹקָט אַין אַבְּזָנְדְעָר סְפִּרְמִיטָן נַאֲמָעָן "רוּבָע הַקָּבָב". עַר שְׁרִיבִּיט ווּעַגְּן די תְּפִילָות: ווּעָר עַס ווּעָט אַפְּט זָאגַן די תְּפִילָות אוֹן תְּחִינָות, ווּעָט זַיְן רַיְין פון זַינְד אוֹן ווּעָט נִישְׁט אַפְּזַעַטָן פון תורה-וועג.

די גָּדוֹלִי יִשְׂרָאֵל אַין זַיְעָרָע הַסְּכָמוֹת אַוִּיפָּן סְפִּרְ "יִסּוּד יְסֻף", אַונְטְּעַרְשְׁטְּרִיכָּן זַיְיָ אָז עַר אַיז גַּעוּוֹעָן דער רַבִּי פון "קב הישר". מִיר זענען פון דָעַם ווִי ווִיתְרַת בָּאוֹוָאָסְט דער "קב הישר" אַיז שְׁוִין זַעְוָעָן דָעַמְאָלָט.

דָעַר "קב הישר" האָט מַחְבָּר גַּעוּוֹעָן נאָךְ צְוַיִּי סְפִּרִים: אַיְינָעָו דָעַם "עַופְּרַת הַאֲלִימָם" אוֹיפָת תורה, דער צְוַיִּיטָעָר ווּעַגְּן "עַיבָּור הַיְנָה". בַּיַּדְעָ זענען נִישְׁט גַּעַדְרוֹקָט גַּעוּוֹרָן.

א איבערבליך וועגן אינהאלט פון ספר "קב היישר" און זייןגע מעלות

מייט גראיס פרײַד גיבן מיר פאר אײַך דאס היליגע ספר "קב היישר", איבערגעטטייטשט אין אַ לִיכְטֶן אָונ פֿלִינְגֶן אַידִיש.

דער מחבר פון "קב היישר" ר' צבי הירש קאידענאווער זצלהה"ה, איז געוווען אַ היליגער צדיק, אײַנער פון די גראעטער רבנים צוישן די גדוּלי יִשְׂרָאֵל אַין פראנקפורט. זיין גראיסקייט איז נישט אַפְּצָוּשָׁאָצָן. אלע האבן אויף אַים אויסגערטן "מקוחיש מקודש", אָונ עדות געזאגט אויף זיין גראיסקייט (זע די הסכומות פון די רבנום).

דער ספר "קב היישר", וואָס איז צום ערשותן מאָל געדראיזט געוווארן אַין יָאָר מס'ה, איז הונדערטער יָאָרן געוּעָן אַנגענוּמָען בכל תפוצות ישראל.

דער ספר "קב היישר" אַין אַידִיש, ווערט פֿאַרְדְּעַכְּבָּעַט ווי אײַנער זוֹן די פֿאַרְשְׁפֿרִיטִיטֶעֶן סְפִּירִים אַין דער וועלט, זינט דריי הונדעַיט יָאָר. פון ווען ער אַיר דערשינען צום ערשותן מאָל. ביז אַ צעַן יָאָר נאָך דער ערשותר דָּרוֹק, אַיז ער אַיבָּעָר געדראוקט געוווארן עטלעכָע מָזָל, וואָס באָוּיזָט ווי ווֹיִיט חַשּׁוּב אָונ אַנגענוּמָען ער אַיז געוּעָן צוֹוּשָׁן אַידִין.

ווי עס אַיז באּוּאָסְט, פֿלְעָגָן זִיךְ עַרְלִיכְכָּע אַידִין פֿירָן צוֹ האַלְעָן אַין זִיעָר טַלִּית-בִּיטָּל דעם ספר "קב היישר", אַיז זַיְיָ זָלָן. קענען שטענדיג אַרְיִין קוּקָן דערין.

דער ספר "קב הישר, אויך צוליב זיין גרויס חיזיבות איבערגעדרוקט געווארן איבער הונדערט מאל אין פארשידענע לענדער, אין אייראפע און איזיע. אין אויסגאבע אין אפילו געדראקט געווארן אין לאדינו שפאניאלייש, פאר אווזערא טפרדישע ברידער.

דאָס זעלבע האָבן געטווען אויך די אַנדערע צדייקים אין די שפֿעטערדיגע דורות, אָנוֹן אַנגָעָזָאָגֶט זֵיַעַרְעַ נַאֲכָפָּאַלְגִּיְּרַ צַוְּ הַאֲלֹתָן אָ מַוְסֵּר-סְפָּר אַין טַלִּית-בִּיטֵּל, וּוּ הַגְּרָ צְבִּי יְחֻקָּאָל מִיכְלֹזָאָהָן זְצַ"ל שְׂרִיְבָּט אַין זֵיַן הַסְּכָמָה צָוָם סְפָּר "אוֹחֲזָהָת צְדִיקִים" בְּזֹה הַלְשׁוֹן: "אַיךְ גַּעֲדָעַנְךָ נָאָךְ אָזְ אַנְהָוִיב וּוּיְטַעַר תְּרָמָ"א, וּוּעַן אַיךְ בֵּין גַּעֲקוּמָעַן דָּאָס עַרְשְׁטָעַ מָאָל צַו הַגָּהָק בַּעַל שְׁפָת אַמְתָה זְצַ"ל פּוֹן גּוֹר, אַין גַּעֲוָעַן אָמְנָהָג אָזְ יַעֲדָר יַוְנְגָעַוִּימָאָן אַין אַרְיִינְגָּגָאנְגָּעַן נַעֲמָעַן אָהָדָרָה, אָנוֹן דָּעַר שְׁפָת אַמְתָה פִּיעָגָט הַיִּסְן לְעַרְנָעַן יַעֲדָן טָאָג אָ פְּרָקָפּוֹן מַוְסֵּר סְפָּר. טַיִּיל יַוְנְגָעָלִיָּט פְּלָעָגָט עַד הַיִּסְן לְעַרְנָעַן חֻובָת הַלְבָבוֹת אָנוֹן אַנדערע יַוְנְגָעָלִיָּט פְּלָעָגָט עַד הַיִּסְן לְעַרְנָעַן אַורְחוֹת צְדִיקִים, אָנוֹן מִיר פְּלָעָגָן הַזְּלָטָן די סְפָּרִים אַין אָוּזָעָרָע טַלִּית-בִּיטְלָעָךְ, כַּדִּי צַו לְעַרְנָעַן פּוֹ זַיִּי פָּאָרָן דְּאוּעָנָעַן".

עַס וּוְאָלַט כְּדָאי גַּעֲוָעַן אַיִּינְצּוֹפִּין אָזְ די מַוְרִים וּמַדְרִיכִים שְׁלִיטָא זָאָלָן זָעָן אָזְ יַעֲדָר יַוְנְגָעָרָמָאָן זָאָל טְרָאָגָן אַין זֵיַן טַלִּית-בִּיטָּל דָעַם סְפָּר "קב הִישָּׁר", צַו לְעַרְנָעַן אַין אִים כָּאָטָנוֹ 5-10 מִינּוֹת פָּאָרָן דְּאוּעָנָעַן אַדְעָר נַאֲכָן דְּאוּעָנָעַן.

עַס זָעָנָעַן גַּעֲוָעַן פְּלָעָגָר וּוְאָ רְבִנִּים פְּלָעָגָן פָּאַרְלָעָרָנָעַן פּוֹ דָעַם סְפָּר "קב הִישָּׁר" אַיְן בֵּית הַמְּדָרָשׁ יַעֲדָן טָאָג צַוְּוִישָׁן מְנָחָה אַיְן מְעִירִיב, אָנוֹן אַזְיִי זָעָנָעַן נָאָךְ הַיִּנְטָ אַוְיךְ דָאָ רְבִוִּים, וּוּלְכָעָל לְעַרְנָעַן פָּאָר שְׁבָת נַאֲכָמִיטָאָג דָעַם סְפָּר.

דָעַר רְבִינוֹ יְוָה אַיְן סְפָּר הַיְּרָאָה (אֹות רַ"מ) בְּרַעֲגָט: זַעַר מַעֲנְטָשׁ זָאָל צַוְּגָעָוֹו אַוְינָעַן זֵיַן מוֹיל מִיטָּ יְרָאָת-שְׁנָוִים

ווערטער, צום ביישפיל': הויע עז כנמר...סוף דבר הכל נשמע...את אלוקים ירא...מה ה' אלוקיך שואל מעמך...מאד מאד הויע עיפל רוח...דעמאט וועט ער נישט געשטרויכעלט ווערדן.

רביה יהודה דער זohan פון רא"ש זאגט, מען זאל לערנען סצרי מוסר כדי מקיים צו זיין, די אויערען זאל הערען וואס דאס מוויל זאגט.

דעער אַרְבִּי הקדוש האט געוואָרנט, מען זאל לערנען יעדען כאג ספרי מוסר, נישט דורך לאזען אַפְּילָו אַיִן טאג.

עס איז כדאי דאָ אַרְפְּצָוְרָעָגָעָן ווֹאָס הָגָהָק ר' הָלָל קָאָלָאָמִיָּעָר שָׁרֵיְבַּט טָאָקָע אִין זַיִן סְפַּר "עֲתַעַת לְעַשׂוֹת" (שאללה י"ג) וועגן די לעבְּנָס-וּוִיכְטִיגְּקִיט פָּאָר אָ אִידְישָׁעָ פרְּוִי צו קענען דָּאוּעָנָעָן אָוָן לְיִיעַנְעָן אִידְישָׁ טִיְּטָשׁ, ווַיְיַלְלָ דָּוָרָךְ דִּינָם ווערט בעי אַיר יַעַדְעַן טָאָג פָּאָרְמָעָרְט מָוָסָר, יְרָאָה, צְנִיעָה, מְדִינָה, טוּבָה, אָוָן ער שָׁרֵיְבַּט, אָז דָּוָרָךְ דָּעַם לְיִיעַנְטַזְעַן זַיִן טָאָג מְנוֹוִית הָמָאָר, שְׁמָחָת הַנְּפָשָׁה, קָבְּ הַיְשָׁרָאָן שְׁבַּט מָוָסָר, ווֹאָס דָּוָרָךְ דִּינָם פָּאָרְשְׁטִיטִיט זַיִן די ווערט פָּוֹן תּוֹרָה, דָּעַם שְׁכַר פָּוֹן גַּן עַדְן, דִּינָם עוֹנְשָׁ פָּוֹן גִּיהְנָום, דָּעַם חֻמְרָה הַעֲבִירָה, עַיִּישָׁ בָּאָרִיכָּות. עַכְּפָ צְעַן מִיד ווי דָּעַר הַיְלִיגָּעָר ר' הָלָל קָאָלָאָמִיָּעָר רַעֲכָעָנָט אָוָס צְוַיְשָׁן די וּוִיכְטִיגָּסְטָעָ מָוָסָר סְפָּרִים אַוְיכְּ דָּעַם סְפַּר "קָבְּ הַיְשָׁרָאָן".

רביה הָלָל קָאָלָאָמִיָּעָר שָׁרֵיְבַּט אִין זַיִן סְפַּר מְשַׁכְּלָאָל דָּל (ח"ב, דף י"א), אָז אַפְּילָו מְעַנְטְּשָׁעָן ווֹאָס זְעַנְעָן נִישְׁטָ קִיְּין תְּלִמְרִידִים צְאָלָן קוּבָּעָ עִתִּים זַיִן אָ שְׁעה אַדְעָרָ מְעַרְבָּה בַּיְתָאָג אַדְיָידָר בַּיְנָאָכָט אִין סְפָּרִי מָוָסָר ווֹאָס זְעַנְעָן גַּעֲדָרָקָט אַוְיכְּ אִידְישָׁ, ווי מְנוֹרָת הָמָאָר, קָבְּ הַיְשָׁרָאָן זַיִן זְיַעַר שְׁכַר פָּוֹן הַשֵּׁם יַתְבָּרָךְ וועט זַיִן גְּלִיָּיךְ ווי זַיִן ווֹאָלְטָן גַּעֲלָרָנָט די הוּוִיָּוִתָּ פָּוֹן אַבְּיִי וּרְבָּאָ.

נָאָךְ שָׁרֵיְבַּט רביה הָלָל קָאָלָאָמִיָּעָר זַיִל אִין סְפַּר עֲתַעַת לְעַשׂוֹת (כָּמוֹד רַמְ"ו), ווערט עַס לעַרְנָט סְפָּרִי מָוָסָר וועט אִים הַשְׁזָה

תברך העלפו צו זיין אַערליךער אִיד אָונָהָבָן גִּיטָּע קִינְדָּע.

צוליב זיין חשיבות אָונָהָבָן אַנְגָּעָנוּמָעָנִיקִיט אִין אַלְעָ תְּזִוְצֹות
ישראל, אִיז דער ספר קֵב הַיִשְׁר אַיבָּרְגָּעְדָּרוֹקֶט גַּעֲוָוָאָרֶן
אִין פִּיל מַהְדוֹרוֹת. וַיְיָ דָעַר לַיְעָנָעָר קָעָן זָעָן אִיז דָעַר ספר אַפְּט
אַיבָּרְגָּעְדָּרוֹקֶט גַּעֲוָאָרֶן, אָונָהָבָן אַלְעָ אַוְיסָגָאָבָעָס וַעֲנָעָן
אוֹיסָגָעְכָּאָפְּט גַּעֲוָאָרֶן פָּוּן מַאְסָן אִידָּן, וַואָסָהָבָן פֿאַרְשָׁכִיאָנָעָן
די חשיבות פָּוּן דָעַם ספר.

דָעַר מַחְבָּר בָּאָגְּלִיָּט מִיט זָיַן הַיְלִיגָּע שְׁפָרָאָךְ דָעַם אִיד אָינְן אַלְעָ
זַיְינָע וּוְעָגָן. זַיְינָע וּוְאַרְימָע וּוְעַרְטָעָר דָעְרוֹוָאָרְעָמָעָן די
הַעֲרָצָעָר. עַס אִיז תָּoco רַצּוֹף אַהֲבָה פָּאָרֶן בָּאַשְׁעָפָעָר אָונָהָבָן
יעַדְן אִיד. עַר וּוְיִזְט אָונָהָבָן דִּי הַיְלִיגָּע חַשְׁיבָּות פָּוּן מַקִּים זָיַן עַדְעָ
מַצּוֹּה בָּאָזְוָנָעָר, אָונָהָבָן אַלְעָ מִיט אַפְּרָשְׁטָעְנָדְלִיכָּע שְׁפָרָאָךְ, אָז
אָפְּיָלוּ אַקְיָנד זָאָל קָעָנָעָן פֿאַרְשָׁטִיָּן.

וּוְיַיְעַט אָינְן דָעַם ספר, פֿאַרְבִּינְדְּט דָעַר מַחְבָּר אַלְעָ עֻוִּינִים
מִיט דָעְצִיְּלָוָגָעָן פָּוּן זָוָהָר הַקְדָּשָׁ, אַדָּעָר כַּתְבִּי אַרְיִזְּל אָונָהָבָן
אַנְדָּעָרָעָר סְפִּרְמָ. עַר וּוְאַרְנָט אָפְּיָלוּ וּוְעָגָן גַּרְיָנָגָע מַצּוֹּת וַואָס
מַעֲנְטָשָׁן טָרָעָטָן אָוִיף זָיַן, אָונָהָבָן בָּאַלְיִיכָּט דָעַם וּוְעָגָן פֿאָר יַעַדְן אִיד
אָינְן יַעַדְן אָרט וּוְאָוּר גַּעֲפִינְט זָיַן.

נאָך בָּחַיְיוֹ פָּוּן דָעַם מַחְבָּר (אִין יָאָר תְּסָ"ב) אִיז גַּעַדְרוֹקֶט גַּעֲוָאָרֶן
דָעַר קֵב הַיִשְׁר אִין לְשׁוֹן הַקְדָּשָׁ, אִין פֿרָאנְקְפּוֹרֶט, אִין אַ
אַיְדִישׁ אַיבָּרְגָּעְזָעָצָוֹנָג. אָונָהָבָן כָּאָטָש די אַיְדִישׁ אַיבָּרְגָּעְזָעָצָוֹנָג אִיז
בְּשָׁעַתוֹ גַּעֲוָעָן אַגְּרִיסָעָת תּוֹעַלְתָּ פָּאָרֶן לַיְעָנָעָר, צָוּ קָעָנָעָן
פֿאַרְשָׁטִיָּן דָאָס סְפִּרְמָ אָוִיף די שְׁפָה הַמְדּוֹבְרָת, אַבָּעָר לַיְדָעָר אִיז
די דָעְמָאָלְסְטִיגָּע אַיְדִישׁ אַיבָּרְגָּעְזָעָצָוֹנָג גַּעֲוָעָן גַּרְיִיזָג אִין
פֿאַרְשִׁידָעָנָע עַרְטָעָר, אָונָהָבָן אָוִיך אִיז עַס נִישְׁטָט צּוֹגְעָפָאָסֶט צָוּ דָעַם
הַיְינְצִיְּטִיגָּן אַוְיסְלִיגָּן פָּוּן די אַיְדִישׁ שְׁפָרָאָךְ אִין דִי קְרִיְיזָן פָּוּן
חַרְדִּישׁ אִידָּן, וּוְאָוּ די אַיְדִישׁ שְׁפָרָאָךְ אִיז אַנְגָּעָנוּמָעָן אָונָהָבָן וּוְעַרְטָ
גַּעֲנוֹצָט טָאגְטָעְגָּלִיךְ דָוָרָךְ אַלְטָ אָונָהָבָן יוֹנָג.

מײַר ווייסן פון פיל ספרים וואָס די גאוני וצדיקי הדורות זי"ע
האָבן מחבר געוען אויך אין די אידישער שפראָך, ווי דער
תוספות יומ טוב, דער רבּי ר' יונתן און דער ישmach משה, און
טאָקע ר' הַלְּ קָלָאָמִיעָד, וואָס האָבן פֿאָרְפֿאָסֶט ספרים אַין
דער אידישער שפראָך. אויך ווערט געדנענט אַין ספר זכרון שי',
די צוואה פון הגאון ר' שעפטיל זצ"ל, אַ זון פון של"ה הקדוש
(אות ז') אַז די פרויען זאלן זיין געוואוינט צו לייענען אַין די
חומשיים אויף אידיש לשון, ווי אויך ספר לב טוב אַין אייש,
עIEEEש.

די וויכטיגקייט פון לערנען ספרי מוסר יעדן טאג

א. דער רביה ר' יונתן ז"ע שרייבט אין ספר יערות דבש (חלה א', דרוש י"ב, דף ס"ח) אז אפילו פרויען און מיידלעך ערנען מהויב צו לערנען יעדן טאג מוסר-ספרים וואס ערנען געד זוקט אין דער אידישער שפראך, ווי למשל דאס ספר שמחת הנפשו און לב טוב וכו', און ער פירט אויס, "אויב איר וועט איזוי טוון זאג איך איך צו איז איעירע הערצער וועלן זיך ערנען צום אמתן' יראת שמים, און איר וועט נישט ליכט צוקומען צו קיין ח'זא", עיינש.

ב. דער בעל שמחת הנפש (עמוד קל"ד) שרייבט מזאל שטונדייג ליינען ספרי מוסר בפרט איצט איז ער ערנען געד רוקט געווארן ספרי מוסר אין אידיש.

ג. דער הייליגער גראין זיין בריוו (אין אגרת הגר"א), שרייבט צו זיין מוטער:

"איך האב עטלייבע ספרי מוסר מיט א אידישע איבערצעונג זאל מען זיך ליינען שטונדייג, און אוודאי אין שבת קודש זאל מען נישט עוסק זיין נאר אין ספרי מוסר און זאלסט זיך שטונדייג מדריך זיין אין גייסט פון די ספרי מוסר".

עס איז צו זעהן פון דעם איז שבת איז געמאכט מען זאל לערד: ען נאר ספרי מוסר און נישט קיין אנדעראן זאכן, אפילו ערלייבע זאכן, כדי דער מענטש זאל וויסן וואס איז זיין פלייכט אויף די וועלט.

ד. אין ספר סדר דרך שרייבט: "וואען איינגערד לערנט יידן טאג ספרי מוסר לויט זיין פארשטיינד, האט ער א שיד"

פֿון הַשֵּׁם יַתְבִּרְךְ אָזֶן וְוַיְאָ לְמִדְן וּוֹאָס לְעַרְנַט לְשֻׁוֹן הַקּוֹ-יִשְׁרָאֵלִים.

ה. אוֹיךְ אֵין יַדְוָעָ אָז דַעַר הַיְלִיגָּעָר חַתְמ סּוֹפֶר זַיְעָ פֿלְעַגְתִּי יִידְן טַאג פֿאַרְלַעֲרַנְעָן פֿאָרְדִּי תַלְמִידִים דַעַם סּוֹפֶר חַוְוָתִיל הַלְבָבוֹת, אָוָן עַד הַאָט גַעַזְגָט, אָז אֵין אָטָאג וּוֹעָן עַד לְעַרְנַט נִישְׁטְקִיּוֹן מּוֹסְרָסּוֹפֶר פֿילְטַע עַד עַס.

מוסר אֵין אַמְּאָל וּוַיְכְּטִיגָּעָר וְוַיְתּוֹרָה!!!

עַט אֵין כְּדַאי צַו בְּרַעְנַגְעָן דָא וּוֹאָס עַס וּוֹעַרט דַעְרַצְיִילְט אָז אַיְינְעָרְד הַאָט גַעַרְעַגְט דַעַם גַדְולְהַמּוֹסְרָה הַגָּרְדִּישָׂרָאֵל סַאלְאַנְטַעְרָד זַצְ"ל, אָז הַיּוֹת עַד הַאָט בְּלַוְיז אָהָלְבָעָ שְׁעה יְעוֹזָן טַאג פֿרִיִּי צָוָם לְעַרְנַעַן, וּוֹאָס זָאָל עַד לְעַרְנַעַן אֵין דִי הַאָלְבָעָ שְׁעוֹזָן. הַאָט עַד אִים גַעַנְטַפְעָרָט: זָאָלְסָט לְעַרְנַעַן אֵין אָמוֹסְרָ-סּפּוֹן, וּוֹעַסְטוֹ דָאָן זָעָן אָז דַו הַאָסָט צִיְיט צָוָם לְעַרְנַעַן מַעַר וְוַי אָהָלְבָעָ שְׁעה יְעַדְן טַאג.

דַעַר גַעַוְאַלְדִיגָעָר תּוּעַלְתִ פֿון לְעַרְנַעַן מּוֹסְרָ-סּפּוֹרִים פֿאָרְדִּישְׂקָוּן הַמִּידּוֹת אֵין אַיְבָרִיגְ צַו בְּאַטְאַנְעָן. עַס וּוֹעַרט גַעַבְרַעְנַגְנוֹן פֿון צְדִיקִים אֵין הַיְנְטִיגָעָ צִיְיטָן אֵין דִי וּוַיְכְטִיגְסְטָעָ זָאָךְ צַו רַעְדוֹן וּוֹעֲגָן מְדוֹתָן. גַדְולִי יְשָׁרָאֵל הַאָבָן אוֹיךְ גַעַזְגָט, אָז מְקַעְן דּוֹרְכְלַעְנַעַן גַאֲנַץ שְׁסָ אָוָן עַס מְסִים זַיְן, אַבְעָרָ מסְכַת מְדוֹרָה הַאָט מְעָן נָאָךְ אַלְעָ נִישְׁטָ אַנְגַעְהַוְיִבְן.

אֲפִילוּ גְּרוֹיסָע צְדִיקִים הָאָבָן גַּעַדָּרְפֶּט אַרְבָּעָטָן אַ לְאָנוּ עַצִּיט
אַרְיִינְצּוּבָּרְעַנְגָּעָן אַיְן זִיךְ גַּוטְעַ מִדּוֹת. הַרְהָ"קְ רַבְּ: פְּנַחַס
מִקָּרְיָץ זַיִ"ע, וּוּלְכָעֶר אַיְזְ גַּעֲוֹעַן דָּעַר עַמוֹּד הַאֲמָת בְּדוֹרוֹ,
הָאָט עֲדוֹת גַּעַזָּגָט אַוִּיף זִיךְ אַלְיָין אַז 13 יָאָר הַזּוֹט עַר
גַּעַדָּרְפֶּט אַרְבָּעָטָן אַוִּיף זִיךְ אַוִּיסְצּוּרִיְּסָן פָּוֹן זִיךְ דֵּי מִיה פָּוֹן
שָׁקָר, אָוָן נָאָך 13 יָאָר הָאָט עַר גַּעַדָּרְפֶּט אַרְבָּעָטָן כּוֹנָה צַוְּ זַיִן
דֵּי מִדְתַּת הַאֲמָת.

אַיְן דִּי הַקְּדָמָה פָּוֹן סְפָּר וַיְגַד יַעֲקֹב אַוִּיף מַעֲדִים בְּרַעְנָגֶט עַר
בְּשֵׁם אָבָיו, אַז דָּעַר בְּעַלְזָעֶר רַב הַגָּהָ"ק מַהְרִי"ד זַיִ"ע: הָאָט
גַּעַזָּגָט: "רָאשִׁית חַכְמָה בְּרוּיךְ מַעַן צַוְּ לְעַרְנָגָן, חֻובַּת הַבְּבוֹת
בְּרוּיךְ מַעַן צַוְּ קְוֹקוֹן, אַרְחוֹת צְדִיקִים בְּרוּיךְ מַעַן צַוְּ קְעַנְגָּן
אוֹיְסְעַנוּוֹיְנִיגְ", עַבְכָּ. עַס אַיְזְ זַעַלְבָּסְטְּפָאַרְשְׁטָעַנְדְּלִיךְ זַוְּ עַר
הָאָט גַּעַמְיִינָט אַוִּיךְ אַנְדָּעָרָעָ סְפָּרִי מַוסְרָ, אַזְוִי וּוּ דָעַר כִּיפָּהָ"ק
קְבָּה הַיְשָׁרָה. דָעַם סְפָּר קְבָּה הַיְשָׁרָה אַדָּךְ יַעֲדָר עַרְלִיכָּעָ- אִיד
גַּעַהָאָט אַיְן שְׁטוּב, אַז דָעַם הַיְילָגָן סְפָּר הָאָט מַעַן זִיךְ נִישְׁטָ
גַּעַרְירָטָ.

ס' אַיְזְ בָּאַקָּאנְטָ וּוֹאָס הַגָּאוֹן רַבְּיַ עַקְיָבָא אִיגָּר זַצְ"ל שְׁרִיבִיט: אַיְן דִּי
הַקְּדָמָה פָּוֹן זַיִן סְפָּר, אַז עַר בְּעַט זַיִן זַוְּהָן אַכְטָוָנָג צַוְּ גַּעַבָּן
בַּיִּם דְּרוֹקָן זַיְנָעָ סְפָּרִים, אַז עַס זַאְל זַיִן גַּעַדְרוֹקָט אַוִּיף שַ׀יְנָעָט
פָּאַפִּיר אַוְן שַ׀יְנָעָ אַוְתִּיוֹת מִיט שַׁוְּוֹאַרְצָן טִינְטָ, וּוַיְיל דָוָרָק
דָעַם וּוֹאָס אַ סְפָּר אַיְזְ גַּעַדְרוֹקָט אַיְן אַ שַׁיְנָעָם פָּאַרְמָאָט, אַז דָעַם שַׁיְנָעָט
אַוְתִּיוֹת וּוֹאָס דְּעַרְלִיכָּטָן דֵי אַוִּיגָן, וּוּעָרְט אַוִּיסְגַּעַבְּרִיְּטָעָרָט דָעַר דִּעְתָּ
אַז דִּי כּוֹנָה וּוּעָרְט נַתְּעוֹרָר" עַיִ"ש.

דָעַרְיבָּעָר הָאָבָן מִיר נִישְׁט גַּעַקָּאָרְגָּט קִיְּין גַּעַלְט אַזְוּ מַיְ
אַוִּיסְצּוּגָעָבָעָן דָעַם "קְבָּה הַיְשָׁרָה" אַיְן אַ וּוּאַנְדָּעָה: אַרְעָ
אַוִּיסְגָּאָבָעָ, עַר זַאְל זַיִן בָּאַלְיָבָט בַּיִּם לִיְנָעָר.

